

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ, Δ. Φ.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΤΕΙΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ
ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 10

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ-ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΑΣ & ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον)

1924
P22
ΣΧΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ, Δ. Φ.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ
ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ-ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΑΣ & ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον)

Τὸ ἔρεισμα τῆς κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας πνευματικῆς κινήσεως καὶ ἡ ἀκένωτος φωτὸς πηγὴ, ἐξ ἧς καταυγάζεται ἡ ἀνθρωπότης, εἶναι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς, τῶν ὁποίων οἱ πλείστοι διδάσκονται ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κατανόησις τούτων παρὰ τῆς μαθητιώσης ἰδίᾳ νεότητος ἀποβαίνει διὰ ποικίλους λόγους ἄκρως δυσχερής, ἔγνωμεν νὰ ἐκδώσωμεν διὰ ταύτην πρωτοτύπους τῶν εἰρημένων τῆς ἀρχαιότητος ποιητῶν καὶ συγγραφέων **Σχολικὰς μεταφράσεις**, δι' ὧν αἰροῦνται αἱ σοβαραὶ τῆς ἐρμηνείας δυσχερεῖαι, αἵτινες ἀφ' ἑνὸς μὲν χαλαροῦσι τὴν προθυμίαν πρὸς ἐπίμονον μελέτην τῶν ἀθανάτων ποιητῶν καὶ συγγραφέων τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατατρίβουσι χρόνον πολῦτιμον ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τοῦ τῆς ἐμβαθύνσεως σταδίου, ἐν ᾧ τὰ μάλιστα ὁ νοῦς δεῦνεται καὶ θετικῶς καλλιεργεῖται.

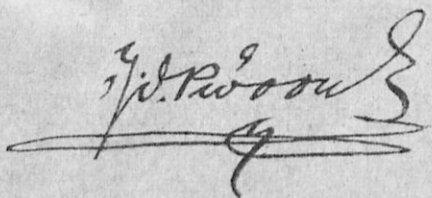
Οἱ ποιοῦμενοι χρῶσιν τῶν ἡμετέρων σχολικῶν μεταφράσεων θέλουσι κατανοήσῃ εὐχερῶς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, διότι ἡμεῖς οὐδὲν τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀσαφὲς ἐν αὐτοῖς ἀφήκαμεν ἀνερμηνευτον. Διὰ τῶν ἐν παρενθέσεσι διπλῶν καὶ τριπλῶν πολλάκις ἐπεξηγήσεων καὶ πραγματικῶν παρατηρήσεων καὶ τῶν ἐν ἀγκύλαις προσθηκῶν καὶ νοημάτων, ἅτινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις παρελείποντο διὰ τὰς ἀλλοίας τοῦ τότε λόγου συνθήκας, ἐξωμαλύνσαμεν τελείως τὸ ἔδαφος τῆς πλήρους ἐρμηνείας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιαύτη ἐπισώρευσις τῶν πολλαπλῶν ἐπεξηγήσεων καὶ προσθηκῶν δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ σύγχυσιν, συνιστῶμεν τοῖς ἀναγνώσταις, ὅπως ἀντιπαρέρχονται πᾶν τὸ ἐν ἀγκύλαις καὶ παρενθέσεσιν, ἐὰν θέλωσι νὰ ἔχωσιν ἀμεσώτατα τὴν εἰς τὸ νέον ἀπόδοσιν τοῦ κειμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1927

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΡΩΣΣΗΣ, δ.φ.

Γυμνασιάρχης.

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι κάτωθεν τὴν ὑπογραφήν μου

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ
 ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ

Α' ΕΛΕΓΕΙΑ

Ι. ΚΑΛΛΙΝΟΣ

Πολεμικὸν ἐγερτήριον

Μέχρι τίνος κοιμᾶσθε (ἦ: ἕως πότε θὰ ἀδιαφορῇτε=μέ-
 χρι τεῦ κατάκεισθε); *Πότε* (=κοτ'), ὦ νέοι, *θὰ ἀποκτήσῃτε ἀν-
 δρείαν ψυχὴν* (ἦ: πότε, ὦ νέοι, θὰ λάβῃτε θάρρος); *Καὶ δὲν*
 (=οὐδὲ=καὶ οὐ) ἐντρέψετε τοὺς γείτονας, διότι ἀμελεῖτε (=
 μεθιέντας) *τόσον* (=ὥδε) *πολὺ* (=λίην); Νομίζετε δέ, *ὅτι* *κά-
 θησθε* (: ὅτι εὗρίσκεσθε=ἦσθαί) ἐν εἰρήνῃ; Ἀλλὰ (=ἀτὰρ) ὁ
 πόλεμος κατέχει ὅλην ἐν γένει τὴν γῆν. [Παρήλθεν ὁ χρόνος
 [5] *τῶν ἐπιθυμητῶν* (=ἐρατῶν) συμποσίων, παρήλθον, ὦ
 παῖδες, τὰ πρότερον φιλικὰ δῶρα τῆς γλυκείας εἰρήνης]. Τώρα δὲ
ἐπέρχεται (=ἐπὶ ἔρχεται) στρατὸς Κιμμερίων, *πραξενούτων*
ἀποτρόπαια ἔργα (=ὀβριμοεργῶν), ἀνδρῶν *ἐχθρῶν* (=δυσμε-
 νέων) ἐρχομένων μακρόθεν ἐκ βορρᾶ. Μάχεσθε λοιπὸν ὑπὲρ *ταύ-
 τῃς ἐδῶ* (=τῆσδε) τῆς πατρίδος *ιστάμενοι* ὁ εἰς πλησίον τοῦ
ἄλλου (=παρ' ἀλλήλοισι) *καὶ ἐνῶ* (ἦ: καὶ καθ' ἣν στιγμὴν) ἀπο-
 θνήσκει (φονεύεται) *τις ἢς ῥίψη*, τὸ ἀκόντιον *διὰ τελευταίαν φο-
 ρὰν* [πρὶν δηλ. ἐκπνεύσῃ] *καὶ διὰ τῶν τελευταίων του* *δυνα-
 μειων* (=ὑστάτα). Διότι καὶ τιμητικὸν εἶναι εἰς ἄνδρα καὶ *πρόξε-
 νον χαρᾶς* (ἀγαλλιάσεως) (=ἀγλαόν) [τὸ] νὰ μάχεται κατὰ τῶν
 ἐχθρῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων καὶ ὑπὲρ τῆς
 νομίμου συζύγου [του]: ὁ θάνατος δὲ τότε θὰ ἔλθῃ (θὰ συμβῇ),

ὁπόταν ἤδη αἱ [τρεῖς] Μοῖραι [δηλ. ἡ Κλωθώ, ἡ Λάχεσις καὶ ἡ Ἄτροπος] κλώθουσαι [τὸ νῆμα τῆς ζωῆς] ὀρίσωσι (=ἐπι-
 [10] κλώσωσι): ἀλλὰ πᾶς τις (=τις) ἄς βαδίξῃ κατ' εὐθείαν
 (=ἐμπρὸς=ἰθύς), ἀφοῦ σηκώσῃ ἐπάνω τὸ δόρυ καὶ ἀφοῦ ἀσφαλί-
 σῃ (κυρίως=ἀφοῦ συμπίεση, συμμαζεύσῃ=ἔλσας· εἴλω) ὀπισθεν
 τῆς ἀσπίδος τὸ ἀνδρεῖον στήθος του, εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης στι-
 γμῆς τῆς πολεμικῆς συρράξεως. Διότι κατ' οὐδένα τρόπον (:οὐ-
 δαμῶς=οὐ πως) εἶναι πεπρωμένον νὰ ἀποφύγῃ βέβαια ἀνὴρ
 τις τὸν θάνατον, οὐδὲ ἐὰν (: καὶ ἂν) εἶναι (=οὐδ' εἰ ἢ) κατὰ
 τὸ γένος ἐξ ἀθανάτων προγόνων (ἥτοι: οὐδ' ἂν κατάγεται ἐκ
 θεῶν). Πολλάκις [ὁ ἀνὴρ] ἐπανέρχεται (=ἔρχεται) διαφυγὼν
 [15] τὴν σφαγὴν (=δηιοτῆτα φυγῶν) καὶ τὸν κρότον τῶν ἀ-
 κοντίων (ἧ: τὸν ἀγῶνα τῆς μάχης), ἐν τῷ οἴκῳ δὲ συνήθως εὐ-
 ρίσκει αὐτόν (=κίχεν· γνωμ. ἀόρ.) ὁ θάνατος· ἀλλ' ὁ μὲν
 [διαφυγὼν καὶ σωθεὶς] μ' ὅλα ταῦτα (=ἔμπης) δὲν εἶναι ἀγα-
 πητὸς εἰς τὸν λαὸν οὐδὲ ἐπιθυμητός, τὸν δὲ [μείναντα καὶ ἀγω-
 νισθέντα] μικρὸς (=ὀλίγος) καὶ μέγας θρηνεῖ, ἂν πάθῃ τίποτε
 (δηλ. ἂν φονευθῇ)· διότι σύμπας ὁ λαὸς ποθεῖ τὸν ἀνδρεῖον
 (=καρτερόφρονος ἀνδρός), ὅταν φονεύηται [τοιούτος] ζῶν δὲ
 (: ἐν ὅσῳ δὲ ζῇ) εἶναι ἀντάξιος (:ἴσος), ἰσοτίμος) πρὸς ἡμιθέους·
 διότι βλέπουσιν αὐτόν (=μιν) ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν των ὧς
 [20] προπύργιον (: σκέπην=πύργον)· διότι πράττει ἔργα ἰσό-
 παλα πρὸς τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα πολλοὶ συγχρόνως πράττουσι
 (=ἔρδει ἄξια πολλῶν· βραχυλογ.), ἐνῶ εἶναι εἰς.

2. ΤΥΡΤΑΙΟΥ

1. Ὑποθῆκαι πρὸς τοὺς νεαροὺς μαχητάς.

Ἀληθῶς (: βεβαίως· ναί=γάρ) ὠραῖον πράγμα (=καλὸν)
 [εἶναι] [τὸ] νὰ φονευθῇ τις πεσὼν μεταξὺ τῶν προμάχων (:τῶν
 ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχομένων), ὅταν μάχεται ἀνδρείως (=
 ἄνδρα ἀγαθὸν μαρνάμενον) χάριν τῆς πατρίδος του. [Το] δὲ νὰ
 ἐπαιεῖ τις (=πιτωχεύειν δέ), ἀφοῦ ἀφήσῃ καὶ φύγῃ (=προ-

λιπόντα) τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ τοὺς εὐφόρους ἀγροὺς εἶναι τὸ
 θλιβερώτατον ἐξ ὅλων[τῶν πραγμάτων] *περιπλανώμενος* (=πλα-
 (5) ζόμενον) μετὰ τῆς μητρὸς *του* (=φίλη) καὶ μετὰ τοῦ γέροντος
 πατρὸς του καὶ μετὰ τῶν μικρῶν τέκνων του καὶ μετὰ τῆς νομί-
 μου συζύγου του. [Καὶ εἶναι τὸ ἐπαιτεῖν ἐξ ὅλων θλιβερώτατον
 πρᾶγμα], διότι *θα εἶναι μὲν μεταξὺ τούτων* (=μετέσσειται τού-
 τοις), *πρὸς οὓς* (=οὓς) ἤθελεν ἔλθει, *μισητὸς* (=ἐχθρὸς) [διότι *θα*
 ἐνοχλῇ αὐτοὺς ἐπαιτῶν] ὑπείκων καὶ *εἰς τὴν ἀνάγκην* (=χρησιμο-
 σύνη) καὶ εἰς τὴν φορικτὴν πενίαν, καὶ *καταίσχυνει* (προσβάλλει)
 τὸ γένος του [ὁ τρέσας], καὶ *ἀσχημίζει* (κατεξευτελίζει=κατὰ ἐ-
 [10] λέγχει) τὴν ὥραϊαν μορφήν του, πᾶσα δὲ *περιφρόνησις* (ἐ-
 ξευτελισμὸς=ἀτιμία) καὶ δυστυχία ἐπακολουθεῖ [εἰς τὰ ἀνωτέρω
 κακά]. ἐὰν δὲ (ἥ: ἐν ἣ δὲ περιπτώσει) οὐδεμία *βεβαίως* (=τοι)
λαμβάνεται (γίνεται) φροντὶς (=ὥρη) περὶ τοῦ οὕτως [ὥς δηλ.
 περιεγράψαμεν] *πλάνητος ἐπαίτου* (=ἀλαωμένου), οὔτε σεβα-
 σμὸς οὔτε *προσοχή* (=ὄπισ) οὔτε συμπάθεια, [ἐ! τότε] *μετὰ ψυ-*
χικοῦ σθένους (ἥ: θαρραλέως = θυμῷ) ἅς μαχόμεθα ὑπὲρ
 ταύτης δὰ τῆς [πατρικῆς] γῆς καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων μας ἅς ἀπο-
 [15] θνήσκωμεν (: φονευόμεθα) μὴ φειδόμενοι πλέον τῆς ζωῆς
 (=ψυχῶν) ἡμῶν. ὦ νέοι, *ἐμπρὸς λοιπὸν μάχεσθε* (=ἀλλὰ μά-
 χεσθε) μένοντες πλησίον ἀλλήλων, μηδὲ κάμνετε πρῶτοι ἀρχὴν
 [διὰ τῆς δειλίας] τῆς φυγῆς, ἥτις προξενεῖ αἰσχος, οὐδὲ *τῆς ἐνα-*
γωνίου φυγῆς (: τοῦ πανικοῦ=φόβου). *ἀλλὰ κάμνετε εἰς τὸν*
ἑαυτὸν σας μεγαλήν καὶ γενναίαν καρδίαν (ἥ: ἀλλὰ λαμβάνετε
 μέγα καὶ ἰσχυρὸν θάρρος=ἀλλὰ μέγαν...θυμόν), μηδὲ γίνεσθε
φιλόξοι (φίλοι τῆς ψυχῆς, τῆς ζωῆς, δηλ. φιλοσώματοι), ὅταν
 πολεμῆτε κατὰ [πολεμίων] ἀνδρῶν. Τοὺς δὲ πρεσβυτέρους, δηλ.
 [20] τοὺς γηραιούς, τῶν ὁποίων τὰ *γόνατα* (ἥτοι αἱ δυνάμεις) δὲν
 εἶναι πλέον ἐλαφρά, *μὴ φεύγετε καὶ ἀφήνετε* (=μὴ καταλεί-
 ποντες φεύγετε). διότι εἶναι *βεβαίως ὄνειδος* (: πρᾶγμα ἄσχη-
 μον, προξενοῦν τὴν ἀηδίαν=αἰσχρόν) τοῦτο, δηλ. τὸ νὰ κεῖται
 [νεκρὸς ἢ τετρωμένος] πρὸ τῶν νέων πεσῶν [ἐν τῇ μάχῃ] *μεταξὺ*
τῶν ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχομένων γεροντότερος ἀνὴρ, ὅστις ἡ-
 δη ἔχει λευκὴν *τὴν κόμην* (=κάρη) καὶ *λευκὸν* (ἥ: ψαρόν=πολι-

όν) τὸ γένειον, [καί] ὅστις ἐκπνέει ἐν τῇ κόνῃ τὴν ἀνδρείαν αὐ-
 [25] τοῦ ψυχὴν κρατῶν μεταξὺ τῶν χειρῶν του (=φίλῃς) αἰμό-
 φυρτα τὰ αἰδοῖά του—τὰ ὅποια βεβαίως (=τά γε) εἶναι ἐν-
 τρεπή (=αἰσχροῦ) καὶ ἀγανακτήσεως πρόξενα (=νεμεσητὰ)
 νὰ/[τὰ] ἴδῃ τις—καὶ γυμνὸν κατὰ τὸ σῶμα[ἐνεκα τῆς σκυλεύσεως
 αὐτοῦ ὑπὸ πολεμίου ἀνδρός]. εἰς δὲ τοὺς νέους πάντα ἀρμόζου-
 σιν (δηλ. καὶ τὸ θνήσκειν ἐν μάχῃ καὶ τὸ γυμνοῦς εἶναι κλ), ἔφ'
 ὅσον [ἄν] κατέχη αὐτοὺς [τοὺς νέους] τὸ λαμπρὸν ἄνθος τῆς ἀ-
 ξιεράστου (θελκτικῆς=ἐρατῆς) ἡβης· [ὁ νέος] ἐὰν μὲν εἶναι
 ζῶν (:ζωντανός), εἶναι ἀξίος θέας (ἀξιοθέατος=θηητός ἰδεῖν)
 ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀγαπητός (ἀξιέραστος = ἐρατός) δὲ ὑπὸ τῶν
 [30] γυναικῶν, ἐὰν δὲ πέσῃ (: φονευθῇ) μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πρώ-
 τη γραμμῇ μαχομένων, εἶναι ὥραϊος. Ἐμπρός (: ἐπομένως) (=
 ἀλλὰ + προστ.), ἀφοῦ ἀνοίξῃ τις τὰ σκέλη καλῶς [πρὸς καταβο-
 λὴν μεγαλυτέρας δυνάμεως] στηριχθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διὰ τῶν
 δύο ποδῶν [χάριν ἀσφαλείας], ἃς μένῃ ἀκλόνητος (=μενέτω),
 δαγκάνων τὸ χεῖλος του διὰ τῶν ὀδόντων.

2. Παρακείμεσις πρὸς μάχην.

Ἐμπρός ἔχετε θάρρος (=ἀλλὰ θαρσεῖτε), διότι κατάγεσθε
 (:εἰσθε κατὰ τὸ γένος ἐκτοῦ Ἡρακλ.=γένος ἐστὲ) ἀπὸ τοῦ Ἡρα-
 κλέους, ὁ Ζεὺς [ὁ πρόγονος ὑμῶν ὡς πατὴρ τοῦ Ἡρακλέους] δὲν
 ἔχει λοξεύσει (στρεβλώσει) ἀκόμη τὸν λαιμόν του (δηλ. δὲν ἔχει
 ἀποστρέψει ἀκόμη τὸ πρόσωπόν του· ἢ: δὲν ἔχει ἄρει εἰσέτι τὴν
 εὐμένειάν του ἀφ' ὑμῶν)· μηδὲ φοβεῖσθε τὸ πλῆθος τῶν [πολε-
 μίων] ἀνδρῶν, μηδὲ τρέπεσθε εἰς φυγὴν (=μηδὲ φοβεῖσθε),
 ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἔμπρός (=εἰθὺς δὲ) εἰς τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ
 γραμμῇ μαχόμενος ἃς κρατῇ τὴν ἀσπίδα πᾶς ἀνὴρ (=ἀνὴρ)
 νομίσας (: περιφρονήσας=θέμενος) τὴν ζωὴν (=ψυχὴν) [του]
 [5] μισητήν, τὰς δὲ μαύρας τοῦ θανάτου μοῖρας (=κῆρας) [θε-
 ωρήσας] φίλας (ἢ: ἀγαπήσας) ὁμοίως (=ὁμῶς) μὲ τὰς λάμ-
 πεις (: ὡς τὸ φῶς) τοῦ ἡλίου. Διότι γνωρίζετε τὰ ὀλέθρια (=
 αἰδηλα· αἱ προθ. ἐπιτ. + δηλόμαι) ἔργα τοῦ πολέμου

(= Ἀρης) τοῦ πολλῶν δακρύων προξένου, *καλῶς ἐδιδάχθητε* (: λαμπρὰν πείραν ἐλάβετε=εὖ ἐδάητε) *τὴν παραφύραν* (= ὄργην) τοῦ *πολυμύχθου* (πολυβασάνου) πολέμου καὶ συχνάκις, ὡς νέοι, ὑπῆρξατε *ἐκ τῶν φευγόντων ἐν τῇ μάχῃ καὶ διωκόντων τοὺς ἐχθρούς* (: καὶ φεύγοντες καὶ διώκοντες), *ἐχωρήσατε δὲ [10] εἰς κορεσμόν ἀμφοτέρων* (τοῦ τε φεύγειν καὶ διώκειν) (ἢ : ἐχορτάσατε δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δύο=ἠλάσατε δ' ἐς κόρον ἀμφοτέρων). Ὅσοι μὲν *δηλαδὴ* (= γὰρ) μένοντες πλησίον ἀλλήλων τολμῶσι νὰ ἔρχονται καὶ εἰς *τὴν ἐκ τοῦ συστάδην μάχην* (= αὐτοσχεδίνην) καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχομένους ὀλιγώτεροι φονεύονται, σφύουσιν δὲ τὰ ὀπισθεν τῶν πλήθι (στρατιώτας) ῥιψασπίδων δὲ ἀνδρῶν πᾶν *πλεονέκτημα* (: χάρισμα) [15] ἐκμηδενίζεται. *Οὐδείς ἤθελε φέρει εἰς πέρας* (= οὐδείς ἂν ἀνύσειεν), ἐὰν ἀπηρίθμει λεπτομερῶς ὅλας τὰς συμφοράς, ὅσαι πλήττουσι τὸν δειλὸν ἄνδρα, *ἐὰν οὗτος καταισχυνηθῇ* (: ἐντροπιασθῇ [τραπείς δηλ. εἰς φυγὴν]=ἦν αἰσχρὰ πάθη)· διότι προκαλεῖ φρίκην *[τὸ] νὰ ξεσχίξῃ* (: κόπτῃ=δαίξῃ) τις ἐκ τῶν ὀπισθεν *τὴν ὠμοπλάτην* (ἢ : τὸ ὀπισθεν τῶν φρενῶν, τοῦ διαφράγματος δηλ., τὸ νῶτον=μετάφρενον) ἄνδρὸς τρεπομένου εἰς φυγὴν *ἐν φθοροποιῶ* (=δηΐῳ) πολέμῳ· *ἀηδὴς* (: ἀπαίσιος, κατησχυμένος=αἰσχρὸς) δὲ εἶναι νεκρὸς κατακείμενος *εἰς τὰ χώματα* (=ἐν κονίῃσι), ἐὰν ἔχη τρυπηθῇ διὰ λόγχης δόρατος ἐκ τῶν ὀπισθεν κατὰ τὸ νῶτον.

Ὅθεν (=ἀλλὰ) ἀφοῦ ἀνοίξῃ τις τὰ σκέλη καλῶς [πρὸς καταβολὴν μεγαλυτέρας δυνάμεως] στηριχθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διὰ τῶν δύο ποδῶν [χάριν ἀσφαλείας] ὥς *μένῃ ἀκλόνητος* (=ἀλλὰ μενέτω) δαγκάνων τὸ χεῖλος τοῦ διὰ τῶν ὀδόντων, ἀφοῦ καλύψῃ διὰ *τῆς κοιλότητος* (=γαστρὶ) τῆς εὐρείας ἀσπίδος καὶ τοὺς μηρούς καὶ τὰς κνήμας κάτω καὶ τὰ στέρνα καὶ τοὺς [25] ὤμους [ἄνω]· διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὥς *πάλλῃ* (σειή=τινασσέτω) τὸ βαρὺ δόρυ, ὥς *ἀνῆ* δὲ τὸν λόφον [τοῦ κράνους του] φοβερὰ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ὥς διδάσκηται δὲ *τινάσσω* [τὸ ἔγχος] (ἢ κραδαίνων τὸ δόρυ=πολεμίζων) νὰ ἐπιτελῇ *σοβαρὰ ἔργα* (: ἀνδραγαθήματα=ὄβριμα ἔργα) μηδὲ νὰ ἴσταται ἐκ-

τὸς βολῆς (=ἐκτὸς βελέων) κρατῶν τὴν ἀσπίδα, ἐμπρὸς ὧς φο-
 [30] νεύσῃ (=ἀλλ' ἐλέτω) πᾶς τις (=τις), ἀφοῦ ἔλθῃ πλησίον,
 πολέμιον (=δήμιον ἄνδρα) ἐκ τοῦ συστάδην (=αὐτοσχεδόν) διὰ
 τοῦ μακροῦ δόρατος ἢ τοῦ ξίφους πληγώνων· καὶ ἀφοῦ θέσῃ τὸν
 ἑαυτοῦ πόδα πλησίον τοῦ ποδὸς [τοῦ πολεμίου] καὶ ἀφοῦ ἐπα-
 κουμβήσῃ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος [ἐκείνου] τὴν ἀσπίδα [του], συγχρό-
 νως δὲ (=ἐν δὲ) ἀφοῦ πλησιάσῃ καὶ τὸν λόφον [τοῦ κράνους
 του] εἰς τὸν λόφον [τοῦ πολεμίου] καὶ τὸ κράνος [του] εἰς τὸ κρά-
 νος [ἐκείνου] καὶ τὸ στέρνον του εἰς τὸ στέρνον ἐκείνου, ὧς μάλιστα
 [35] χηται πρὸς ἄνδρα [πολέμιον] λαβὼν ἢ λαβὴν ξίφους ἢ μα-
 κρὸν δόρυ. Σεῖς δέ, ὦ ψιλοὶ (: ὦ εὖζωνοι, ἦτοι σεῖς οἱ φέροντες
 μόνον σφενδόνην καὶ δόρυ ξεστὸν ἢ ἀκόντιον ἢ ρόπαλον=ὦ γυ-
 μνήτες) κρυπτόμενοι (: προφυλαττόμενοι· κυρ. ζαρώνοντες=πι-
 τώσσοντες) ὑποκάτω τῆς ἀσπίδος [ἐκάστου ὀπλίτου] ἕνας ἀπ'
 ἐδῶ καὶ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ (=ἄλλοθεν ἄλλος) κτυπᾶτε εὐστόχως
 [τοὺς πολεμίους] (=βάλλετε) διὰ μεγάλων χειροπληθῶν λίθων
 (=χερμαδίοις) καὶ διὰ τῶν καλῶς ἐξεσμένων (:ξεφλουδισμένων, λε-
 λειασμένων) δοράτων ἀκοντίζοντες κατ' αὐτῶν τῶν πολεμίων ἱστά-
 μενοι πλησίον τῶν βαρέως ὠπλισμένων.

3. Ἐγνώμιον τῆς πολεμικῆς ἀνδρείας

Οὐτε ἤθελον κάμει μνείαν (: οὔτε ἤθελον ἀναφέρει) οὔτε
 ἤθελον λογαριάσει (: λάβει ὑπ' ὄψει=ἐν λόγῳ τιθεῖμην) ἄνδρα,
 οὔτε διὰ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν του (=ποδῶν ἀρετῆς), οὔτε
 διὰ τὴν περὶ τὴν πάλιν τέχνην (ἢ: δεξιότητά του), οὔδ' ἐὰν ἤθελε
 μὲν ἔχει τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν δύναμιν τῶν Κυκλώπων (ἦτοι τῶν
 τοὺς ὀφθαλμοὺς κυκλούντων, συστρεφόντων· ἢ: τῶν ἀγρίων) ἤθελε
 δὲ νικᾷ τρέχων τὸν ἐκ Θυράκης πνέοντα Βορρᾶν, οὔδ' ἐὰν ἤθελεν
 [5] εἶναι ὠραιότερος (=χαριέστερος) κατὰ τὸ σῶμα (=φυὴν)
 ἀπὸ τὸν [υἱὸν τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Λαομέδοντος] Τιθωνόν,
 ἤθελε δὲ εἶναι περισσότερον πλούσιος ἀπὸ τὸν [βασιλέα τῶν
 Φρυγῶν] Μίδαν καὶ ἀπὸ τὸν [βασιλέα τῆς Πάφου καὶ ἱερέα τῆς
 ἐκεῖ λατρευομένης Ἀφροδίτης] Κινύραν, οὔδ' ἐὰν ἤθελεν εἶναι
 ἰσχυρότερος βασιλεὺς (=βασιλεύτερος) τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντιάλου

Πέλοπος, ἤθελε δὲ ἔχει γλῶσσαν[μᾶλλον] *γλυκεῖαν* (:γλυκύφωνον =μειλιχόγηρυν) ἀπὸ τὸν [πεφημισμένον διὰ τὴν εὐγλωττίαν βασιλέα τῶν Ἀργείων] Ἀδραστον, οὐδὲ ἔαν ἤθελεν ἔχει παντὸς εἶδους δόξαν, πλὴν τῆς πολεμικῆς ἀνδρείας. (*Καὶ κατ' ἔννοιαν* 1—9: Οὐδένα ἄνδρα ἤθελον κρίνει ἄξιον μνείας, οὐδὲ θὰ ἐθεώρουν ἄξιον λόγου τινὸς καὶ ἔξοχος κατὰ τὴν ὠκυποδίαν ἔαν εἶναι καὶ ἔξοχος ἐν τῇ πάλῃ καὶ γιγάντειος τὸ σῶμα καὶ τὴν σωματικὴν δύναμιν καὶ ταχύτατος καὶ ὡραιότατος καὶ πλουσιώτατος καὶ κράτιστος βασιλεὺς καὶ εὐγλωττότατος καὶ πάσης ἄλλης δόξης [10] πλήρης, ἔαν δὲν ἤθελεν εἶναι ἀνδρεῖος ἐν πολέμῳ), *ἔαν δὲν ἤθελε μὲν ὑπομένει νὰ βλέπῃ* (ἤ: ἔαν δὲν ἤθελε μὲν βλέπει μετὰ τόλμης=εἰ μὴ τετλαίῃ) *ἄφθονον φονικὸν αἶμα* (=φόνον αἰμόεντα) καὶ [δὲν] ἤθελε πίπτει κατ' ἐπάνω τῶν ἐχθρῶν (=καὶ [μὴ] ὀρέγοιτο δηίων). *Αὕτη* (δηλ. ἡ τόλμη) (=ἤδε· καθ' ἔλξιν ἀντὶ τούτου, τὸ τολμᾶν) ἀποβαίνει *προτέρημα* (=ἀρετὴ) εἰς ἄνδρα νέον ὥς πρὸς τὸ *νὰ ἀποκομίσῃ (λαμβάνῃ)* (=φέρειν) αὐτὸ ὡς [15] βραβεῖον ἄριστον καὶ κάλλιστον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Κοινὸν δὲ *κέρδος* (ἤ: κόσμημα=ἐσθλὸν) καὶ εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν εἶναι τοῦτο, [*ὧς*] *ἔαν δηλ. ἀνὴρ τις* (=ὅστις ἀνὴρ) *ἀνοίξας τὰ σκέλη* (ἤ: στηριχθεὶς καλῶς διὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ=διαβὰς) μένῃ συνεχῶς (ἀδιαλείπτως=νωλεμένως) μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχομένων, *λησμονήσῃ* (=ἐπὶ λάθῃται) δὲ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἐπονείδιστον φυγὴν, *ῥιψοκινδυνεύων* (=παρθέμενος=παραθέμενος) τὴν *ζωὴν* (=ψυχὴν) καὶ *τὴν ἡρωικὴν ψυχὴν του* (=θυμὸν τλήμονα), ἐνθαρρύνῃ δὲ διὰ λόγων τὸν ἐγγὺς μαχητὴν ἱστάμενός παρ' αὐτῷ· ὁ τοιοῦτος [20] *ἀνὴρ* (=οὗτος ἀνὴρ) ἀνδραγαθεῖ ἐν τῷ πολέμῳ, *συνήθως δὲ τρέπει* (=ἔτρεψε δέ· γνομ. ἀόρ.) *ταχέως* (=αἶψα) *τὰς φρενιτούσας* [*ἐνεκα τῶν προτιεταμένων δοράτων*] (=τορηχείας) φάλαγγας καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ (=σπουδῇ) *ἀναχαιτίζει* (=ἔσχεσθε· γν. ἀορ.) τὴν ὁρμὴν τῆς μάχης. Ὅστις δὲ πάλιν πεσὼν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχομένων *χάνει* (=ᾤλεσε· γν. ἀορ.) *τὴν ζωὴν του* (=θυμὸν φίλον) δοξάσας καὶ τὴν πατρίδα [25] του καὶ τὸ ἔθνος του, *πολλὰ τραύματα λαβὼν* (=πολ-

λά ἐλληλαμένους) ἔμπροσθεν διὰ μέσου τοῦ στήθους του καὶ τῆς
 ὀμφαλωτῆς ἀσπίδος (σχῆμα προθύστερον· ἀντὶ δι' ἀσπίδος καὶ
 στέρνοιο) καὶ τοῦ θώρακος, τοῦτον τότε (=τόν δε) θρηνοῦσι μὲν
 ὁμοίως νέοι καὶ γέροντες καὶ μετὰ μεγάλου (=ἀργάλεω) πό-
 θου πᾶσα ἡ πατρίς (=πόλις) φροντίζει (=κέκηδε· πρκ. μετὰ
 σημ. ἐνεστ. τοῦ κήδομαι) [περὶ αὐτοῦ], καὶ ὁ τάφος του καὶ τὰ
 τέκνα του εἶναι περίβλεπτοι (=ἀρί—σημοι) μεταξὺ τῶν ἀν-
 [30]θρώπων καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων καὶ ἡ μέλλουσα γενεὰ (:
 οἱ ἀπόγονοί) [του]. Καὶ ποτὲ δὲν χάνεται ἡ πεφημισμένη (=
 ἔσθλόν) δόξα του, οὐδὲ τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ καίτοι εἶναι ὑπο-
 κάτω τῆς γῆς (ἢ : καίτοι εἶναι νεκρὸς) γίνεται ἀθάνατος, ἔάν
 τινα ὁ δρμητικὸς πόλεμος (=θοῦρος Ἄρης) ἀπολέσῃ καθ' ὃν
 χρόνον διαπρέπει ἐν τῇ μάχῃ καὶ μένει ἐν αὐτῇ ἀκλόνητος καὶ
 [35] μάχεται ὑπὲρ πατρίδος καὶ τέκνων. Ἐὰν δὲ διαφύγῃ μὲν
 τὴν μοῖραν (=κῆρα) τοῦ Λιαν ἀλγεινοῦ (=τανηλεγέος) θανά-
 του, λάβῃ δὲ νικήσας λαμπρὰν πολεμικὴν δόξαν (=αἰχμῆς εὐ-
 χος), [τότε] πάντες τιμῶσιν αὐτὸν ὁμοίως (ἐξ ἴσου=ὁμῶς) [καὶ]
 νέοι καὶ γέροντες, πολλῶν δὲ τιμῶν ἀπολαύσας (=πολλὰ δὲ
 τεργνὰ παθὼν) κατέρχεται εἰς τὸν Ἄδην (: ἀποθνήσκει) [ὁ πο-
 λεμικὸς ἀνὴρ] γηράσκων διαπρέπει(:ἐξέχει) μεταξὺ τῶν πολιτῶν
 καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ κανεῖς νὰ στερήσῃ (ἀποκλείσῃ) αὐτὸν οὔτε ὥς
 πρὸς τὰ τοῦ σεβασμοῦ δείγματα, οὔτε ὥς πρὸς τὰ δικαίωματά
 του, πάντες δὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (:ὅταν κἀθῇνται συνεδριάζοντες=
 ἐν θώκοισι) ἀποσύρονται ἐκ τῶν θέσεών των [ὑπεγειρόμενοι]
 (=εἵχουσ' ἐκ χώρης) ἐξ ἴσου [καὶ] οἱ νέοι καὶ οἱ σύγχρονοι αὐ-
 τοῦ (: οἱ συνομήλικές του) καὶ οἱ γεροντότεροι. Εἰς τὸ ἔπακρον
 (: εἰς τὸ ὑπέρτατον σημεῖον, εἰς τὸν κολοφῶνα=εἰς ἄκρον) λοιπὸν
 τῆς ταυύτης ἀνδρείας ὡς προσπαθῇ μετὰ θάρρους (=θυμῷ)
 νὰ φθάσῃ πᾶς τις ἀνὴρ, μὴ ἀποχωρῶν (=μεθίεις) ἀπὸ τὸν πό-
 λεμον.

4. Ἑμβατήριον.

Ἑμπρός (=ἄγετε), ὦ υἱοὶ (=ὦ κῶροι=κοῦροι), [γεννηθέν-

τες ἐκ] πατέρων πολιτῶν τῆς εὐάνδρου Σπάρτης, *διὰ τῆς ἀριστεράς μὲν* [χειρὸς] (=λαίᾳ μὲν [χειρὶ]) βάλετε πρὸ ὑμῶν αὐτῶν *τὴν ἀσπίδα* (=ἵτυν), *ἀνυψώσατε* (=ἄνσχεσθε) δὲ [διὰ τῆς δεξιᾶς] μετὰ τόλμης τὸ δόρυ χωρὶς νὰ φεῖδεσθε τῆς ζωῆς [σας]· διότι [τὸ νὰ φεῖδεσθε τῆς ζωῆς σας] δὲν εἶναι πατροπαράδοτον εἰς τὴν Σπάρτην.

Γ' ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ

Ἄνθος ἡ νεότης

Ἡμεῖς δέ, ὅπως (=οἷά τε) τὰ *ἄνθη* (=φύλλα), τὰ ὅποια *φύονται* (:γεννῶνται=φύει) ἐν καιρῷ τοῦ πολυανθοῦς ἔαρος, *ταχέως* (=αἵψα) *ξηραίνονται* (=ἄζεται) [εὐθὺς ὡς προσβληθῶσιν] ὑπὸ τῶν [καυστικῶν] τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, [ἡμεῖς λέγω] μὲ ταῦτα ὅμοιοι *ἐπὶ μικρὸν* (=πήχυιον) χρόνον ἀπολαύομεν *τῶν ἀνθέων* (δηλ. *τῶν ἡδονῶν*) *τῆς ἡβης* (=ἄνθεσιν ἡβης=τῇ ἀμῇ τῆς ἡβης) οὐδεμίαν συνείδησιν ἔχοντες οὔτε τοῦ κακοῦ, οὔτε τοῦ ἀγαθοῦ, [5] *τὰ ὅποια δίδουσιν οἱ θεοὶ* (=πρὸς θεῶν). Ἄλλ' (=δὲ) αἱ μαῦραι Μοῖραι τοῦ θανάτου *ἀκολουθοῦσι κατὰ πόδας* (=παρεστήκασιν), ἡ μὲν μία φέρουσα τὸ πολύμοχθον (τὸ πλήρες ταιλαιπωριῶν) *γῆρας* (=τέλος γήραος), ἡ δὲ ἑτέρα τὸν *πρόωρον καὶ βίαιον θάνατον*· τὰ θέλητρά δὲ τῆς ἡβης εἶναι *ὀλιγοχρόνια* (:ἐπ' ὀλίγον χρόνον διατηροῦνται), [καὶ δὴ] ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος ἀπλοῦται ἐπὶ τὴν γῆν (δηλ. ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἐφήμερα). Ἄλλ' ὅταν πλέον *παρέλθῃ* (=παραμείψεται ὑποτ.) ἡ *ἡλικία αἰτη* (=τοῦτο τέλος ὥρης) [τῆς ἡβης], εὐθὺς [τότε] εἶναι προτιμότερον τὸ τεθνᾶναι (ὁ θάνατος) ἢ τὸ ζῆν (ὁ βίος, ἡ ζωὴ). Διότι *πολλὰ κακὰ εἰσχωροῦσιν ἐντὸς τῆς ψυχῆς* (ἢ: διότι πολλὰς ψυχικὰς πικρίας δοκιμάζομεν)· ἄλλοτε ἡ οἰκογένεια *κατατρώχεται* (βασανίζεται), *παρουσιάζονται* (:ὕφιστανται=πέλει) δὲ τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα τῆς πενίας· ἄλλος δὲ ἀφ' ἑτέρου *στερεῖται* (=ἐπιδεδύεται) τέκνων, ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ πόθου τῶν ὁποίων *ἀποθνήσκει* (ἢ: κατέρχεται τῆς γῆς εἰς τὸν Ἄδην)· ἄλλος ἔχει νόσον

διαβιβρώσκουσιν [ὥς σάραξ] τὴν ψυχὴν (ζωὴν)· οὐδὲ ὑπάρχει τις ἐκ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ζεὺς δὲν δίδει κατὰ τὴν γνώμην μου πολλὰ κακά.

Δ' ΣΟΛΩΝΟΣ

1. Πρὸς τὴν Σαλαμῖνα !

Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἦλθον ὥς κῆρυξ *ἐκ τῆς περιποθήτου* (=ἀφ' ἡμερτῆς) Σαλαμῖνος *χρησιμοποιήσας* (:μεταχειρισθεῖς) καλλιεπῇ ἔμμετρον ἀνακοίνωσιν, δηλ. τὴν ποίησιν (ᾠδὴν) *ἀντὶ τῆς ἀγορεύσεως* (τοῦ πεζοῦ δηλονότι ῥητορικοῦ λόγου) (=ἀντ' ἀγορῆς). Εἶθε λοιπὸν νὰ ἤμην τότε· [ἦτοι εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἀνακτηθῇ ἡ Σαλαμῖς] ἐγὼ πολίτης τῆς [νήσου] Φολεγάνδρου ἢ τῆς [νήσου] Σικίνου ἀντὶ τοῦλάχιστον Ἀθηναίου πολίτου *ἀνταλλάξας* (=ἀμειψάμενος) πατρίδα· διότι ταχέως ἤθελε διαδοθῇ αὕτη *ἡ φήμη* (=φάτις) μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· «Οὗτος εἶναι ἀνὴρ ἐξ Ἀττικῆς *ἐκ τῶν ἀφέντων* (ἐγκαταλειψάντων) *τὴν Σαλαμῖνα [εἰς τοὺς Μεγαρεῖς]* (ἢ: ἐκ τῶν προδοτῶν τῆς Σαλαμῖνος)...

Ἄς *ὑπάγῳμεν* (:ἄς βαδίζωμεν) εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἵνα πολεμήσωμεν περὶ τῆς περιποθήτου νήσου καὶ ἵνα ἀποδιώξωμεν (ἀποπλύνωμεν) τὸ φοβερόν αἶσχος [τὸ προσελθὸν ἐκ τῆς καταλήψεως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Μεγαρέων].

2. Ὑποθῆται εἰς Ἀθηναίους

Ἡ δὲ *πατρίς* (=πόλις) ἡμῶν κατ' ἀπόφασιν (=αἶσαν) μὲν καὶ τοῦ Διὸς καὶ *κατὰ τὰς σκέψεις* (=φρένας) τῶν εὐδαιμόνων ἀθανάτων θεῶν οὐδέποτε θὰ καταστραφῇ· διότι τόσον *μεγαλόψυχος* (=τοίῃ μεγάλθυμος) προστάτρια, ἢ ἰσχυροῦ πατρὸς θυγάτηρ (=δβοιμοπάτηρ) Παλλὰς Ἀθηναῖα κρατεῖ ὑπεράνω [ταύτης τῆς πόλεως] τὰς χεῖρας (ἦτοι: σπένει τὴν πόλιν) ἀλλ' [5] αὐτοὶ οἱ *εὐπατρίδαι* (=ἄστοι) ὑπὸ πλεονεξίας ᾤθούμενοι (: δελεαζόμενοι διὰ χρημάτων=πειθόμενοι χορήμασι) θέλουσι νὰ καταστρέψωσι μεγάλην πόλιν *διὰ τῶν ἀνοησιῶν τῶν* (=ἀφραδίῃς), *πρὸς δὲ τούτοις* (=τε) [θὰ καταστρέψωσι μεγάλην πόλιν] καὶ *αἱ ἀδικίαι* (: αἱ ἄδικοι διαθέσεις, ἢ φιλαρχία=ἄδικος νόος) *τῶν ἀρχηγῶν τοῦ λαοῦ* (: τῶν δημαγωγῶν), *εἰς τοὺς*

ὅποιους (εὐπατρίδας καὶ δημαγωγούς) (=οἷσιν) ἀναπόφευκτον
 εἶναι (=ἐτοῖμόν [ἔστι]) νὰ πάθωσι πολλὰς θλίψεις (:συμφορὰς)
 ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀλαζονείας (=ὑβριος ἐκ μεγάλης),
 διότι δὲν γνωρίζουσι νὰ συγκρατῶσι (:χαλιναγωγῶσι) τὸς αὐ-
 θάδεις ἀξιώσεις των (=κόρον), οὐδὲ νὰ διεξάγωσι κοσμίως ἐν
 [10] ἡσυχίᾳ τὰ παρόντα εὐφρόσυνα συμπόσια (=εὐφροσύνας
 δαιτός)... Πλουτοῦσι δὲ πράττοντες ἄδικα ἔργα (: ἐνδίδοντες εἰς
 ἔργα ἄδικα=πειθόμενοι ἁδίκοις ἔργμασι)... οὐδαμῶς [δὲ] φει-
 δόμενοι (=οὐ τι φειδόμενοι) τῶν ἱερῶν κτημάτων καὶ τῶν δη-
 μοσίων κλέπτουσιν ληστρικῶς [ἄφαρπάζοντες] (=ἄφ' ἀρπαγῇ)
 ἄλλος ἀπ' ἐδῶ καὶ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, οὐδὲ φοβοῦνται (=φυλάσ-
 σονται) τὰ σεβαστὰ (ἅγια) θεμέλια τῆς Δικαιοσύνης (δηλ. τοὺς
 θεσμούς), ἵτις ἄφρωνος (: ἀδιαμαρτύρητος) γνωρίζει τὰ γινόμενα
 [15] (: τὰ τε παρόντα) καὶ τὰ παρελθόντα (ἦ: τὰ πρότερον γε-
 νόμενα), μετὰ πάροδον δὲ χρόνου (: μετὸν καιρὸν) ἔξ ἅπαντος
 συνήθως ἔρχεται (=ἦλθε· γνωμ. ἀόρ.), ἵνα δώσῃ [εἰς τοὺς
 κλέπτας] τὴν ὀφειλομένην τιμωρίαν (ἦ: νὰ ἐκδικηθῇ [τοὺς
 κλέπτας]=ἀποτισομένη). Ἡ διαγωγή αὕτη (=τοῦτο) ἤδη ἀπει-
 λεῖ καθ' ὅλοκλήρου τῆς πόλεως συμφορὰς (=ἔλκος) ἀναποφεύ-
 κτους· συνήθως δὲ περιπίπτει (=ἦλυθε· γνωμ. ἀόρ.=ἔρχεται)
 [ἢ πόλις] ταχέως εἰς φοβερὰν δουλείαν, ἵτις προκαλεῖται καὶ τῆς
 πόλεως (=ἐπεγείρει) καὶ ἐμφύλιον πόλεμον ἀποκοιμισμένον
 (δηλ. πόλεμον, τὸν ὅποιον οὐδεὶς ἐσκέπτετο νὰ ἐπιχειρήσῃ=εὐ-
 [20] δοντα) ὅστις συνήθως καταστρέφει (=ᾤλεσεν) τὴν θελ-
 κτικὴν νεότητα (: νιάτα=ἡλικίην) πολλῶν. Διότι ὑπὸ τῶν
 ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν (=ἐκ δυσμενέων) ταχέως τὸ πολυπόθη-
 τον ἄστυ φθείρεται διὰ τῶν πολιτικῶν συλλόγων (=ἐν συνό-
 δοις) τῶν ἀγαπητῶν (ἀρεστῶν) εἰς τοὺς ἀδικοῦντας (:εἰς τοὺς
 ὁποίους συλλόγους κατὰ προτίμησιν προσφεύγουσιν ὅλα τὰ κα-
 κοποιὰ στοιχεῖα). Ταῦτα μὲν στροβιλίζονται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ
 (=ἐν δήμῳ) ὥς πληγαί. Ἐκ δὲ τῶν ὑπὸ πενίας πιεζομένων πολ-
 [25] λοι ἀφικνοῦνται (καταλήγουσι) εἰς ξένην γῆν (: εἰς τὸ ἐξω-
 τερικόν) πωληθέντες [ἕνεκα χρῶν] καὶ φυλακισθέντες δι' ἐπονεί-
 διστων (ἀπρεπῶν) δεσμῶν καὶ ἀναγκαστικῶς ὑπομένουσι τὰ

φοικτὰ τῆς δουλείας κακά. Τοιούτοτρόπως τὸ κακὸν τὸ λυμαινόμενον τὰ δημόσια πράγματα (=δημόσιον κακὸν) ἔρχεται ἀπειλητικὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάστου ἀτόμου καὶ δὲν δύναται πλέον (=ἔτι οὐκ ἐθέλουσι=οὐ δύναται) νὰ ἀναχαιτίζωσιν αὐτὸ [πρὸς τὰ ἔξω] αἱ αὐλειαὶ θύραι (: ἡ ἔξωθύρα), συνήθως δὲ ἐν ὁρμῇ ὑπερπηδᾷ (=ὑπέρθορεν) ὑπεράνω τῆς ὑψηλῆς μάνδρας τῆς [30] αὐλῆς, ἐξ ἅπαντος δὲ εὐρίσκει [τὸν ἔνοικον] καὶ ἂν προσπαθῶν τις νὰ ἐκφύγῃ [τὸ κακὸν] εἶναι εἰς τὸ ἐνδοτάτον τοῦ θαλάμου. Ταῦτα μὲ προτρέπει ἡ ψυχὴ νὰ εἴπω πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι δηλ. πλείστα κακά προξενεῖ εἰς τὴν πόλιν ἡ κακὴ διοίκησις (: ἡ τῶν νόμων καταπάτησις), ἡ δὲ ἔννομος τάξις (: ἡ καλὴ διοίκησις) παρουσιάζει τὰ πάντα τακτικὰ καὶ τέλεια (ἡτρι: παρουσιάζει γενικὴν εὐκοσμίαν καὶ ἁρμονίαν) καὶ πρὸς τούτοις συγχρόνως περιβάλλει τοὺς πόδας τῶν ἀδίκων διὰ δεσμῶν (=ἀμφιτίθησι...πέδας=περὶ τοῖς ἀδικοῖς τίθησι πέδας) τὰς ἄνω- [35] μαλίας ἐξομαλύνει, καταπραΰνει τὴν αὐθάδειαν (=κόρον), ταπεινώνει τὴν ἀλαζονείαν (=ἁμαυροὶ ὕβριν), ξηραίνει τὰ σπέρματα (τοὺς βλαστοὺς) τῆς ἁμαρτίας (=ἄτης ἄνθεα) εὐθύς ὥς βλαστήσωσιν, ἰσάζει (δηλ. ἐπανορθώνει=εὐθύνει) τὰς στρεψοδίκους ἀποφάσεις, καταπραΰνει τὰς ἀλαζονικὰς πράξεις, ἀποτρέπει τὰ ἔργα τῶν διχονοιῶν, καταπαύει τὴν ὀργὴν τῆς ὀλεθρίας ἔριδος, ἐξ αἰτίας αὐτῆς (τῆς εὐνομίας δηλ.) (=ὑπ' αὐτῆς) τὰ [40] πάντα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὅπως πρέπει καὶ συνεντά.

3. Ἑτέρα εἰς Ἀθηναίους ὑποθήκη

(Εἰς προσοχὴν! ἀπὸ τοῦ ἐπιβουλευόντος τὸ πολίτευμα Πεισιστράτου)

Ἐκ νεφέλης προέρχεται ἡ χιών (=μένος χιόνος) καὶ ἡ χάλαζα, ἐκ λαμπρᾶς δὲ ἀστραπῆς προκύπτει ἡ βροντὴ [οὗτως] ἐκ μεγάλων (ἰσχυρῶν κραταιῶν) ἀνδρῶν καταστρέφεται ἡ πατρις, ὁ δὲ λαὸς ἐμπίπτει (=ἔπεσεν) εἰς δουλείαν τυράννου (=εἰς μονάρχου δουλοσύνην) ἐξ ἀγνοίας (=ἁδριῆ). Ὅταν ὁμως ὑπερβολικῶς ἐνισχύσῃ (ἐξάρῃ) [αὐτὸν εἰς τὴν τυραννίαν ὁ λαός], δὲν εἶνε εὐκόλον [ὁ λαός] νὰ συγκρατήσῃ αὐτόν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶρα (πρὶν δηλ. ἐνισχυθῇ ἡ : εὐθύς ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ (=ἤδη) πρέπει ἀγρύ-

πνώς νὰ προσέχη (=περὶ νοεῖν) εἰς ὅλα.

4. Μετὰ τὴν ὑπὸ Πεισιστράτου κατάληψιν τῆς τυραννίδος.

Ἐὰν δὲ ἔχετε πάθει ἀξιοθρήνητα ἐξ αἰτίας τῆς ἰδικῆς σας ἀθλιότητος, μὴ ἀποδώσῃτε (ἐπιτρέψῃτε=ἐπαμφέρετε) ποσῶς εἰς τοὺς θεοὺς τὴν εὐθύνην ταύτην [τῶν λυγρῶν] (=μοῖραν τούτων)· διότι σεῖς αὐτοὶ ἐνισχύσατε τούτους (τοὺς περὶ τὸν [5] Πεισίστρατον δηλ.) χορηγήσαντες φρουρὰν (προφυλάγματα, κορυνηφόρους=ῥύματα). Ἐξ ὑμῶν δὲ εἰς μὲν ἕκαστος βαδίζει μὲ πόδας ἀλώπεκος (ἢ: εἶναι πανοῦργος ὡς ἀλώπηξ), ἀλλὰ σὺμπαντες ὁμοῦ εἴσθε κουφόνοι (:χαλαροί, κενοί), διότι ἀποβλέπετε εἰς τὴν εὐγλωττίαν καὶ εἰς τοὺς λόγους ἀνδρὸς ἔχοντος θελκτικὸν τοὺς τρόπους (=αἰμύλου), πράγματι ὅμως οὐδαμῶς βλέπετε ἐκεῖνο ὅπερ γίνεταί.

6. Ὑποθῆκαι εἰς αὐτόν.

ὦ Μοῦσαι Πιερίδες, ὠραῖα τέκνα τῆς Μνημοσύνης καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διός, εἰσακούσατε τῆς δεήσεώς μου· ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἔχω ἐκ μέρους μὲν τῶν εὐδαιμόνων θεῶν πλοῦτον, ἐκ μέρους δὲ ὅλων τῶν ἀνθρώπων καλὴν φήμην· [ἐπιτρέψατε(=δότε)] δὲ νὰ εἶμαι τόσον ἀγαπητός (=γλυκὺν ὥδε) εἰς τοὺς φίλους, [5] εἰς δὲ τοὺς ἐχθροὺς μισητός, [ὥστε] εἰς ἐκείνους μὲν (τοὺς φίλους δηλ.) [νὰ εἶμαι] σεβαστός, εἰς τούτους δὲ φοβερός τὴν ὄψιν(ἦτοι:νὰ προξενῶ φόβον διὰ τῆς δυνάμεώς μου βλεπόμενος). Χρήματα δὲ ποθῶ μὲν νὰ ἔχω, δὲν θέλω δὲ νὰ ἀποκτήσω (=πεπᾶσθαι) αὐτὰ ἀδίκως· ἐξ ἁπαντὸς ἔρχεται συνήθως (=ἤλθε) ἡ τιμωρία ὕστερον. Ὁ δὲ πλοῦτος, τὸν ὅποιον ἠθέλον μὲν δώσει οἱ θεοί, παραμένει (=παραγίνεται) ἀδιατάρακτος (: ἀπαραμείωτος=ἔμπεδος) ἀπὸ τοῦ κατωτάτου πνυθόμενος μέχρι τῆς [10] κορυφῆς (δηλ. ὀλόκληρος), ἐκεῖνος δὲ ὁ πλοῦτος, τὸν ὅποιον ἠθέλον ἐπιδιώκει (=ὄν [ἂν] μετίωσι) οἱ ἄνθρωποι ὕβριστικῶς φερόμενοι (=παρανομοῦντες ὑφ' ὕβριος) ἔρχεται οὐχὶ ἐν τάξει (ἀκόσμως—ὡς ἄκων—οὐ κατὰ κόσμον), ἀλλ' ἐνδίδων εἰς τὴν βίαν τοῦ ἀδικοπραγοῦντος(=πειθόμενος ἀδίκους ἔργμασι) ἀκολουθεῖ παρὰ τὴν θέλησίν του· ταχέως δὲ ἀναμειγνύεται μετ' αὐ-

τοῦ (τοῦ πλούτου δηλ.) ἡ τιμωρία· ἡ δὲ ἀρχὴ [τῆς τιμωρίας (=ἄτης)] *ἐκ μικρᾶς αἰτίας* (=ἐξ ὀλίγου) προέρχεται, ὅπως δηλ. [15] ἡ ἀρχὴ τοῦ πυρὸς ἀσήμαντος μὲν κατὰ πρῶτον, ὀδυνηρὸν δὲ τέλος λαμβάνει· διότι *τὰ ἔργα τῆς ἀλαζονείας* (ἡ: ἡ ἀλαζονεία) δὲν τυγχάνουσι *πολυχρόνια* (=δὴν) (:δὲν διατηροῦνται ἐπὶ πολὺ) εἰς τοὺς θνητοὺς. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς ἐπαγορνει ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὧν τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης δὲ [διασκορπίζει τὰ ἔργα τῆς ἀλαζονείας] ὡς ἀκριβῶς *ἄνεμος* (: θύελλα) ἑαρινὸς συνήθως διασκορπίζει ταχέως τὰς νεφέλας, ὅστις [ἄνεμος], ἀφοῦ διαταράξῃ τὸν πνυθμένα πολυκυμάντου ἀεικινήτου πελάγους, [καί] ἀφοῦ κατεργήσῃ [20] μώσῃ τὴν σιτοφόρον γῆν, *τοὺς ὥραίους* (τοὺς καλλιεργημένους) *ἀγροὺς* (=καλὰ ἔργα) φθάνει εἰς τὴν ἔδραν (κατοικίαν) τῶν θεῶν, δηλ. *τὸν ὑψηλὸν οὐρανὸν* (=αἰπὺν οὐρανόν), *κάμνει δὲ νὰ ἴδωμεν* (=ἔθηκεν ἰδεῖν) *πάλιν αἰθρῖαν* (:καλωσύνην, ξαστεριάν)· λάμπει δὲ *ὁ ἥλιος* (=ἡελίοιο μένος) *ὥραϊα* (=καλὸν) *ἀνὰ τὴν εὐφορον* (:παχεῖαν=κατὰ πίονα) γῆν, τῶν δὲ νεφῶν οὐδὲν πλέον εἶναι δυνατόν νὰ ἴδῃ τις· τοιαύτη *εἶναι* (=τυγχάνει=πέλεται) ἡ [25] ἐκδίκησις ἐκ μέρους τοῦ Διός· *ἀλλὰ δὲν* (=οὐδὲ) *γίνεται δξύθυμος* (=δξύχολος) δι' ἓν ἕκαστον ἀδίκημα ἡμῶν (=ἀδίκῳ ἔργματι)], καθὼς ἀκριβῶς θνητὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ *αἰωνίως* (:πέρα πέρα=διαμπερὲς αἰεὶ) *δὲν διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ* (=οὐ ἐλέληθε), *πᾶς ὅστις ἠθέλεν ἔχει* (=ὅστις [ἂν] ἔχῃ) ἁμαρτωλὴν ψυχὴν, *ἐξ ἅπαντος δὲ ἀποκαλύπτεται* (=ἐξεφάνη) *μέχρι τέλους, ἀλλ' ἄλλος μὲν πληρώνει* (=ἔτισεν) [τὰς ἁμαρτίας του] [30] *εὐθύς, ἄλλος δὲ ὕστερον*· ἂν δὲ διαφύγῳσιν αὐτοὶ καὶ δὲν *ἐπέλθῃ πρότερον* (=ἐπιούσα κίχη=ἐπέλθῃ πρότερον) *ἢ ἀπόφασις* (=μοῖρα) τῶν θεῶν, *ἐξ ἅπαντος ἐπανερχεται* (=ἤλυθε αὐθις), *ἀθῶοι* (=ἀναίτιοι), δηλ. ἢ τὰ τέκνα τούτων ἢ ἡ *κατόπιν* (ἡ μέλλουσα) γενεὰ πληρώνουσι *τὰς κακὰς πράξεις* (ἡ: τὰ κακουγήματα=ἔργα) [τῶν ἁμαρτησάντων].

6. Ἔτεροι ὑποβῆκαι εἰς ἑαυτὸν

[Ἡμεῖς] δὲ οἱ ἄνθρωποι (=θνητοὶ) καὶ οἱ χρηστοὶ καὶ οἱ φαῦλοι ἀδισκρίτως σκεπτόμεθα ὡς ἐξῆς (=ὥδε)· δηλ. ἕκαστος *νομίζει* (=δόξαν ἔχει) *ὅτι αὐτὸς εὐτυχεῖ* (=εὐθηνεῖν αὐτὸς)

προτοῦ νὰ πάθῃ τι κακόν. [Ὅταν δὲ πάθῃ τὸ κακόν], τότε παρευ-
 θὺς ὁδύρεται, ἕως οἷον δὲ *πάθωμεν* (=ἄχρι δὲ τούτου [τοῦ
 παθεῖν]) διασκεδάζομεν μὲ μωρὰς ἐλπίδας ἔχοντες ἀνοικτὸν τὸ
 [5] στόμα. Καὶ ἐκεῖνος μὲν ὅστις ἠθέλε τυραννηθῇ (*βασανισθῇ*)
 ὑπὸ βαρειῶν νόσων, τοῦτο *σκέπτεται πολὺ* (=κατεφράσατο),
τίνι τρόπῳ θὰ γίνῃ καλὰ (: πῶς θὰ θεραπευθῇ). [ἄλλος, ἂν καὶ
 εἶναι δειλός, νομίζει ὅτι εἶναι ἀνδρεῖος καὶ ὠραῖος, ἂν καὶ δὲν ἔχει
 μορφὴν θελκτικὴν]. ἔιν δὲ τις εἶναι *ἀκτῆμων* (=ἀχρήμων), πύ-
 ζει δ' αὐτὸν ἡ *πενία* (=πενίης ἔργα), νομίζει ὅτι ἐξ ἅπαντος
 θὰ ἀποκτήσῃ πολλὰ χρήματα. Σπεύδει δὲ ἄλλος *κατ' ἄλ-
 λον τρόπον* (=ἄλλοθεν) [εἰς τοῦτο, τὸ νὰ ἀποκτήσῃ δηλ.
 χρήματα]. Ἄλλος μὲν *πλανᾶται ἀνὰ τὸ πλήρες ἰχθύων πέ-*
 [10] *λαγος* (=κατὰ πόντον ἰχθυόεντα) διὰ τοῦ πλοίου τοῦ *ἐπι-*
θυμῶν (: ἔχων ἀνάγκην=χορήζων) νὰ φέρῃ κέρδος εἰς τὴν πα-
 τρίδα του, *φερόμενος τῇδε κακίᾳ* (=φορεύμενος) ὑπὸ τῶν
 φοβερῶν ἀνέμων χωρὶς νὰ φεισθῇ ποσὺς τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ἄλλος
ἐργάζεται ἐπὶ μισθῷ (=λατρεῖ) *ἀροτριῶν* (=τέμνων [τῷ
 ἀρότρῳ]) τὴν πολύδενδρον γῆν ἐτησίως, *ὅσοι ἀσχολοῦνται*
(φροντίζουσι) περὶ τὰ καμπύλα ἀροτρα (ἦ: εἰς ἐκείνους εἰς
 [15] τοὺς ὁποίους ὑπάρχει φροντίς διὰ κ. ἀροτρα) ἄλλος *διδαχθεὶς*
 (=δασίς) καὶ τῆς [ἐργάνης] Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ πολυτεχνίτου Ἡ-
 φαίστου τὰ ἔργα (δηλ. τὴν μεταλλουργικὴν) συλλέγει ἑαυτῷ τὰ
 πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα *διὰ τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας* (=χει-
 ροῦν)· ἄλλος [συλλέγει ἑαυτῷ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα] *διδαχθεὶς*
 ἀπὸ μέρους τῶν Ὀλυμπιάδων Μουσῶν *τὰ δῶρα αὐτῶν* (δηλ. τὴν
 ποίησιν καὶ τὴν ᾠδὴν) (=δῶρα) γινωρίζων τῆς ἐπιθυμητῆς *ποιη-*
τικῆς τέχνης (=σοφίης) *τὸ πλήρες μέτρον* (: τὴν τελείαν σοφί-
 αν=μέτρον)· ἄλλον *καθιστᾷ* (=ἔθηκεν) μάντιν ὁ εὖστοχος το-
 [20] ξότης ἀναξ Ἀπόλλων, τὸ δὲ κατ' ἀνδρὸς ἐρχόμενον μακρό-
 θεν κακὸν *διαβλέπει* (: προμαντεύει=ἔγνω) [ὁ τοιοῦτος μάντις],
εἰς τὸν ὅπολον ἠθέλον δώσει τὸ χάρισμα τοῦτο (ἦ: ὅταν βο-
 ηθήσωσιν αὐτῶν=ᾧ [ἂν] συνομαρτήσωσι) οἱ θεοί· τὰ δὲ *μοιραῖα*
 (: πεπωμένα) ἐξ ἅπαντος οὔτε τὰ μαντικά πτηνὰ θὰ ἀποσοβήσω-
 σιν, οὔτε τὰ σημεῖα [τὰ ἐκ τῶν σπλάγχχνων] τῶν θυμάτων. Ἄλλοι

ἔχοντες τὸ ἔργον τοῦ πολλὰ φάρμακα γνωρίζοντος [ιατροῦ τῶν θεῶν] Παιῶνος[εἶναι (=εἰσι)] ἱατροί·[ἀλλὰ] **καὶ οὗτοι** (ἦ: καὶ εἰς [25] τούτους κλπ.) δὲν φέρουσι [πάντοτε] ἀσφαλὲς ἀποτέλεσμα· πολλάκις δ' ἐκ μικροῦ πόνου ἔρχεται μεγάλη ταλαιπωρία καὶ δὲν ἤθελε καταπαύσει τις αὐτὴν τὴν ταλαιπωρίαν μὲ τὸ νὰ δώσῃ κα-
ταπραῦντικά φάρμακα· ἄλλον δὲ βασανίζομενον ὑπὸ ὀλεθρίων καὶ σοβαρῶν νόσων δι' ἀπλῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν εὐθὺς καθι-
στᾷ ὑγιῇ. **Ἡ Μοῖρα** (ἡ τύχη) δὲ βεβαίως φέρει εἰς τοὺς ἀνθρώ-
[30] πους καὶ καλὸν καὶ κακόν· **τὰ προσφερόμενα** (=δῶρα) πα-
ρὰ τῶν ἀθανάτων θεῶν καθίστανται **ἀναπόφευκτα** (=ἀφυνκτα). **Εἰς πάντα δὲ τὰ ἔργα**(=πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν) βεβαίως [ὑπάρχει] κίνδυνος καὶ δὲν ἡξεύρει κανεῖς, ὅταν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, **ποῦ** (=ἦ) μέλλει νὰ καταλήξῃ τοῦτο· ἀλλ' ἄλλος μὲν ἐνῶ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ **εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον** (=εὔ ἔρδειν) [οὔτινος ἀρχὴν ἔκαμε], **χωρὶς νὰ ὑποπιεύσῃ** (προαισθανθῇ = οὐ προνοήσας) [35] [αὐτὸ πίπτει εἰς μεγάλην καὶ δεινὴν συμφορὰν, εἰς δὲ τὸν **ἀδεξιῶς** (=κακῶς) ἐνεργοῦντα **ὡς πρὸς πάντα** (=περὶ πάντα) ὁ θεὸς δίδει καλὴν ἐπιτυχίαν, ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἀνοησίας του.

Ε'. ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ

1. Ὁ Θεὸς κατὰ Ξενοφάνην.

Εἰς θεὸς [ὑπάρχει] καὶ μεταξὺ τῶν [ἐν οὐρανῷ] θεῶν καὶ με-
ταξὺ τῶν [ἐπὶ γῆς] ἀνθρώπων μέγιστος οὔτε ὥς πρὸς τὸ σῶμα
ὅμοιος μὲ τοὺς θνητοὺς οὔτε ὥς **πρὸς τὸν νοῦν** (=νόημα), ὅλος
ὁφθαλμοί, ὅλος δὲ νοῦς, ὅλος δὲ ὤτα

2. Ἡ περὶ θεῶν ἀντίληψις ἐκάστου τῶν ὄντων.

... Ἀλλ' ἐὰν εἶχον χεῖρας οἱ βόες ἢ οἱ λέοντες, ὥστε νὰ ζω-
γραφήσωσι διὰ τῶν χειρῶν καὶ νὰ ἐκτελέσωσι ἔργα, ὅποια ἀκρι-
βῶς οἱ ἄνδρες[ἐκτελοῦσι] καὶ **θὰ ἐξωγράφιζον**(=ἐγγραφόν κε) **τὰς**
μορφὰς (=ιδέας) τῶν θεῶν καὶ τὰ σώματα αὐτῶν **θὰ παρίστων**
(=ἐποίειν κε) τοιαῦτα, ὅποῖον ἀκριβῶς σῶμα θὰ εἶχον ἕκαστοι
[ἐξ αὐτῶν], ἦτοι οἱ μὲν ἵπποι [θὰ παρίστων ταύτας, **τὰς** μορφὰς
καὶ τὰ σώματα] ὁμοίους πρὸς ἵππους, οἱ δὲ βόες πρὸς βοῦς.

3. Αἱ περὶ θεῶν ἰδέαι τοῦ Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου

Τὰ πάντα εἰς τοὺς θεοὺς ἀπέδωκαν (:ἐπέσπειραν=ἀνέσθηκαν) καὶ ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ἡσιόδος, ὅσα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀντικείμενα ὀνειδίδους (αἴσχους) καὶ κατηγορίας· τὸ κλέπτειν καὶ τὸ μοιχεύειν καὶ τὸ ἀπατᾶν ἀλλήλους καὶ πλείστας ἀθεμίτους πράξεις ἐκήρυξαν (:διελάλησαν=ἐφθέγγαντο) [ὅτι εἶναι ἔργα] τῶν θεῶν.

4. Περιγραφὴ συμποσίου.

Τώρα πλέον (=δὴ) πράγματι (=γὰρ) τὸ δάπεδον (πάτωμα =ζάπεδον) [εἶναι] καθαρὸν [ὑπὸ τῶν δούλων] [καθῶς] καὶ αἱ χεῖρες ὅλων ἐν γένει [τῶν δαιτυμόνων] καὶ τὰ ποτήρια [τοῦ οἴνου] ἄλλος [δοῦλος] πεπλεγμένους στεφάνους περιβάλλει [τὴν κεφαλὴν ἢ τὸν τράχηλον τῶν συμποτῶν]· ἄλλος δὲ πάλιν δοῦλος (=ὁ δὲ) πορίζει(=πορσύνει) ἐν εὐρεὶ καὶ ἀβαθεὶ ποτηρίῳ (=ἐν φιάλῃ) [πρὸς σπονδὴν καὶ πόσιν] οἶνον μετὰ εὐώδους μύρου μεμειγμένον (=εὐώδες μύρον) ὁ δὲ κρατὴρ ἵσταται προκλητικός (=ἔστηκεν) ἀκένωτος πηγῇ (=μεστός) εὐθυμίας (δηλ. πλήρης οἴνου)· ἄλλος δὲ οἶνος [πλὴν τοῦ ἐν τῷ κρατῇρι] εἶναι ἔτοιμος (ὁ) ἐν πηλίνοις ἀγγείοις (πίθοις) γλυκύποτος, ἀναδίδων ὀσμήν ἀνθους (ἀνθοσμίας), ὁ ὁποῖος διαλαλεῖ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐξαντληθῇ (ἢ: θὰ προδώσῃ τοὺς πελάτας του ἐγκαταλείπων αὐτοὺς =οὐκοτε προδώσειν)· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν [βωμοῦ] (=ἐν δὲ μέσοισι) ὁ λιβανωτὸς ἀναπέμπει (ἀναδίδει=ἵησιν) χρηστὴν(=ἀγνὴν), ὀσμήν, ψυχρὸν δὲ ὑπάρχει ὕδωρ καὶ γλυκὺ (:καὶ ὄχι θαλάσσιον) καὶ διαυγές· ἔχουσι δὲ παρατεθῆ ἄρτοι ξανθοὶ καὶ σεβαστῇ (ἢ: ἀξία λόγου, μεγαλοπρεπῆς) τράπεζα κατάφορτος (: πλή[10]ρης=ἀχθομένη) ἐκ τυροῦ καὶ μέλιτος παχέος (δηλ. ποῦ τὸ κόπτει τις μὲ τὴν μάχαιραν) βωμὸς δὲ ἀνὰ (=ἂν) τὸ μέσον εἶναι κατακεκαλυμμένος (=πεπύκασται) πρὸς ὅλας τὰς πλευράς (:καθ' ὁλοκληρίαν=πάντη) δι' ἀνθέων, ἄσματα δὲ καὶ χοροὶ / ἢ : δ παιάν] (=μολπῇ) καὶ εὐθυμία (=θαλῇ) ἐπικρατεῖ πέρα πέρα (:ὁλόγυρα=ἀμφίς) εἰς τὸ μέγαρον. Πρέπει λοιπὸν οἱ φρόνιμοι ἄνδρες (: αἱ εὐθυμοῦντες=εὐφρονες ἄνδρες) κατὰ πρῶτον μὲν νὰ ὑμνῶσι τὸν Θεὸν δι' ἡθικοῦ (εὐλαβοῦς) περιεχομένου διηγη-

[15] μάτων καὶ εὐσεβῶν (=καθαροῖσι) λόγων, ἀφοῦ δὲ προσφέρωσι σπονδὰς καὶ διὰ προσευχῆς ζητήσωσι (=εὐξαμένης) ἵνα καθιστῶνται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἱκανοὶ (=ἵνα δύνανται νὰ πράττωσι τὰ δίκαια)—διότι τοῦτο (τὸ νὰ ζητήσωσι δηλ. διὰ προσευχῆς παρὰ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἱκανοὶ γένωνται νὰ πράττωσι τὰ δίκαια) εἶναι τὸ πρῶτον καθήκον (=προχειρότερον)—δὲν [εἶναι] δὲ παρεκτροπὴ (=ὑβρις) νὰ πίνης [τόσον], ὅσον πιωμένος δύνασαι νὰ φθάσῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου ἄνευ ὑπηρέτου (θεράποντος), ἐὰν δὲν εἶσαι πολὺ γέρον [==μὴ πάνυ γηραλέος [ῶν]]· [πρέπει] δὲ νὰ ἐπαινῇς [σὺ] τοῦτον [τὸν δαιτυμόνα], ὅστις, ὅταν πῆ ἀνακοινῶναι (=ἀναφαίνει) ὠφέλιμα (=ἐσθλά), ὅτι δηλ. συλλογίζεται αὐτὸς τὴν ἀρετὴν καὶ κοπιᾷ ἐπὶ αὐτῆς (=ὅτι ἔστιν αὐτῷ μνήμη κλ.=ὥς οἱ μνημοσύνη... ἀρετῆς)· οὐχὶ νὰ διηγῇται τις καθόλου (ἢ: οὐδαμῶς πρέπει νὰ διηγῇται τις ἐν συμποσίῳ = οὗτοι [χρῇ] διέπειν.) μάχας τῶν Τιτάνων (Τιτανομαχίας) οὐδὲ τῶν Γιγάντων (Γιγαντομαχίας), οὐδὲ πάλιν (ἀφ' ἑτέρου) τῶν Κενταύρων (Κενταυρομαχίας) ἀποκυνήματα φαντασίας (=πλάσματα) τῶν παλαιότερων [αἰδῶν] ἢ σφοδρὰς στάσεις· εἰς ταῦτα (τὰ προειρημένα δηλ.) οὐδὲν ἡθοπλαστικὸν ἐνυπάρχει· ὠφέλιμον δὲ εἶναι (=ἀγαθὸν δ' [ἔστι]) τὸ νὰ φέρηται τις πάντοτε μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς.

5. Ὑποδήκαι

Ἄλλ' ἐὰν μὲν ἤθελε νικήσῃ τις (=εἰ μὲν νίκην τις ἄροιτο) διὰ τῆς ταχύτητος τῶν ποδῶν τοῦ [ἀγῶνα δρόμου] ἢ ἀγωνιζόμενος τὸ πένταθλον (=πενταθλεύων), ὅπου [ὑπάρχει] ἡ ἱερὰ περιοχὴ ἢ καλουμένη Ἄλκις, ἐν ᾗ ὁ ναὸς τοῦ Διὸς (=τέμενος Διός) πλησίον τῶν ῥευμάτων τοῦ Πίσου [ποταμοῦ] ἐν Ὀλυμπίᾳ εἴτε παλαιῶν [ἤθελε νικήσῃ], ἢ καὶ [ἤθελε νικήσῃ] ἔμπειρος ὢν (=ἔχων) τῆς ὀδυνηρᾶς πυγμαχίας, εἴτε ἔμπειρος [ῥῶν] (=ἔχων) τοῦ φοβεροῦ ἀγωνίσματος, τὸ ὁποῖον καλοῦσι παγκράτιον, ἤθελεν ἐμφανίζεσθαι εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀστῶν (συμπολιτῶν του) ἐνδοξότερος [παντὸς ἄλλου] καὶ ἤθελεν ἀξιοθῇ (: καὶ κε ἄροιτο) περίβλεπτον πρωτοκαθεδρίαν (ἢ: περίβλεπτον τιμητικὴν θέσιν τοῦ νὰ καθῇται ἐν τῇ α'. σειρᾷ τῶν καθι-

σμάτων τοῦ σταδίου=φανερήν προεδρίην) ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων καὶ ἤθελε παρασχεθῇ [εἰς αὐτὸν τὸν νικητὴν] σιτήσις [ἐν τῷ Πρυτανείῳ] ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐκ μέρους τῆς *πατρίδος* (=πόλεως) δῶρον, τὸ ὅποιον ἤθελεν εἶναι εἰς αὐτὸν κειμήλι-
 [10] ον· εἴτε [ἐὰν ἤθελε νικήσει] καὶ δι' ἵππων [ἐν ἵπποδρομίᾳ ἢ ἀρματοδρομίᾳ] ἤθελε τύχει πάντων τούτων τῶν τιμῶν (δηλ. τῆς προεδρίας, ἀτελείας, καὶ ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως), ἐν ᾧ δὲν εἶναι ἄξιος, καθὼς [εἶμαι δηλ.] ἐγώ· διότι *ἡ ἐμὴ σοφία* (ἢ : τὰ ἐμὰ πνευματικὰ προϊόντα) εἶναι *ἀνωτέρα* (ὠφελιμωτέρα) τῆς σωματικῆς δυνάμεως τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἵππων. Ἀλλὰ λίαν ἀλογίστως *τοῦτο* (τὸ τιμᾶν τοὺς νικητὰς) συνηθίζεται (ἢ : λίαν ἀλόγιστος—ἀτοπος—συνήθεια εἶναι αὕτη)· οὐδὲ δίκαιον εἶναι νὰ προτιμῶμεν τὴν σωματικὴν δύναμιν ἀπὸ τὴν σωτήριον *σοφίαν* (δηλ. τὴν ποιή-
 [15] σιν καὶ φιλοσοφίαν). Διότι οὔτε ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν λαῶν δεξιὸς πυγμάχος, οὔτε [ἐὰν ἤθελεν εἶναι καλὸς] εἰς τὸ πένταθλον, οὔτε [δεξιὸς] εἰς τὴν πάλην, *οὐδὲ μάλιστα* (=οὐδὲ μὲν =οὐδὲ μὴν) ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει τις *δεξιὸς κατὰ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν* (: λαμπρὸς δρομεύς), *ὅπερ* (: πρᾶγμα τὸ ὅποιον βεβαίως=τόπερ) εἶναι πρῶτον κατὰ τὴν τιμὴν (προτιμότερον) [ἐκ πάντων δηλ. τῶν ἀγωνισμάτων], ὅσα ἀγωνίσματα ὥμης ἀνθρώπων ὑπάρχουσιν εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἔνεκα τούτου τοῦ πράγματος [20] ἤθελεν εἶναι δὰ ἡ πόλις ἐν μεγαλυτέρᾳ εὐνομίᾳ· μικράν τινα χαρὰν [μόνον ἄνευ πραγματικῆς ὠφελείας] δύναται νὰ αἰσθανθῇ ἡ πόλις *ἐπὶ τούτῳ* (=ἐπὶ τῷ), ἐὰν τις δηλ. ἤθελεν εἶναι νικητὴς ἀγωνιζόμενος παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Πίσου· διότι ταῦτα δὲν πληροῦσαι (δὲν γεμίζουσι, παχύνουσι=παιΐνει) *τὰ ταμεῖα* (=μυχούς) τῆς πόλεως.

Σ' ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

Κεφάλαια

α') Καὶ τοῦτο δὰ [εἶναι] τοῦ Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί· δὲν [εἶναι] κακὸς οὗτος μὲν, ἐκεῖνος δὲ ὄχι· πάντες [εἶναι κακοί], πλὴν τοῦ Προκλέους· καὶ ὁ Προκλῆς Λέριος· [κακὸς ἄρα].

β') Καὶ τοῦτο δὰ [εἶναι] τοῦ Φωκυλίδου· πόλις μικρὰ ἐν βράχῳ κειμένη, ἐὰν *κυβερνᾶται καλῶς* : ἐν εὐνομίᾳ=κατὰ κόσμον),

εἶναι *ἀνωτέρα* (καλλιτέρα) *τῆς κακοδιοικουμένης* (:τῆς ἀνοήτως φερομένης=ἀφραινούσης) Νινευί.

γ') [Καὶ τοῦτο δὰ εἶναι τοῦ Φωκυλίδου]. *Ἀπόφευγε* (=φεύγειν· ἀπρμφ. ἀντὶ προστ.) νὰ εἶσαι χρεώστης ἀγενοῦς ἀνθρώπου, μήπως σὲ λυπήσῃ ἐν οὐχὶ καταλήλῳ ὥρᾳ ἀπαιτῶν ὀπίσω τὰ ὀφειλόμενα.

Ζ' ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ

1. Εὐχὴ εἰς Ἀπόλλωνα

ὦ βασιλεῦ, υἱὲ τῆς Λητοῦς, τέκνον τοῦ Διός, οὐδέποτε θὰ σὲ λησμονήσω, *ὅταν κάμνω ἀρχὴν* (ἢ : ἐν ἀρχῇ) [τῆς ᾧδῆς καὶ τοῦ συμποσίου], οὐδὲ *ὅταν παύω* (ἢ: οὐδὲ κατὰ τὸ τέλος) [τούτων], ἀλλὰ πάντοτε θὰ σὲ ὕμνω *ἐν ἀρχῇ τοῦ [συμποσίου]* (=πρῶτον) καὶ περὶ τὸ τέλος καὶ ἐν τῷ μέσῳ· σὺ δὲ εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου καὶ δίδε [μου] εὐτυχίαν.

Φοῖβε (:φωτεινὲ) βασιλεῦ, ὅταν μὲν σὲ ἐγέννησεν ἡ θεά, ἡ δέσποινα Λητώ, *ἐναγκαλισαμένη τὸν φοῖνικα* (=ἐφαψαμένη φοῖνικος) διὰ τῶν λεπτοφυῶν αὐτῆς χειρῶν, ὠραιότατον [ἔνεκα τῆς αἴγλης τοῦ φωτός σου] πλησίον τῆς *τροχοειδοῦς* (:κυκλοτεροῦς) λίμνης, ὅλη μὲν *ἡ κυκλοτερὴς* (=ἀπειρεσίῃ· κυρίως· ἡ ἀπεραντος, διότι εἶναι κυκλική, ὁ δὲ κύκλος δὲν ἔχει πέρατα). Ἡ Δῆλος [10] ἐπληρώθη θείας *δομῆς* (εὐωδίας), ἐγέλασε δὲ ἡ πελωρία γῆ, ἐχάρη δὲ ὁ βαθυὺς πόντος τῆς λευκίζούσης θαλάσσης.

2. Εὐχὴ εἰς Ἄρτεμιν.

ὦ Ἄρτεμι θηροκτόνε, θύγατερ τοῦ Διός, τὴν ὁποίαν ὁ Ἄγαμέμνων [ὡς ἄγαλμα] *ἔδρυσεν* (=εἴσατο) [διὰ τὴν παρὰ σοῦ ἐν Αὐλίδι σωτηρίαν τῆς θυγατρὸς του Ἰφιγενείας], ὅτε μὲ τὰ ταχέα πλοῖα ἔπλεεν εἰς τὴν Τροίαν, εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου, ἀπομάκρυνον δὲ τὸν κακὸν θάνατον· εἰς σὲ μὲν τοῦτο, ὦ θεά, εἶναι μηδαμινόν, εἰς ἐμὲ δὲ μέγα.

3. Ἑτέρα δέησις εἰς Ἀπόλλωνα.

Φοῖβε βασιλεῦ, *ὅπως τότε σὺ* (=αὐτὸς μὲν) *ὠχύρωσας διὰ πυργωτῶν τειχῶν* (=ἐπύργωσας) τὴν Ἀκρόπολιν [Ἀλκάθουν] θέλων νὰ εὐχαριστήσῃς τὸν Ἀλκάθοον υἱὸν τοῦ Πέλοπος, *οὕτω καὶ τώρα ὁ ἴδιος* (=αὐτὸς δὲ) ἀπομάκρυνον τὸν αὐθάδη στρα-

τὸν τῶν Μήδων ἐκ ταύτης τῆς πόλεως [τῶν Μεγάρων], ἵνα εἰς σὲ ὁ στρατὸς (=οἱ λαοὶ) ἐν χαρᾷ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔαρ *σύρῃ ἐν πομπῇ* (=πέμπωσι) τὰς ἐξόχους ἐκατόμβας, διασκεδάζων με κιθάραν καὶ περιπόθητον εὐωχίαν καὶ *χορῳδιῶν* (=παιάνων τε χοροῖς) καὶ ἀλαλαγμῶν περὶ τὸν βωμόν σου. Διότι *ἀληθῶς* (=ἦ) ἐγὼ τοῦλάχιστον φοβοῦμαι βλέπων τὴν *μωρὰν πολιτικὴν* (=ἀφραδίην) καὶ καταστρεπτικὴν στάσιν τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ σύ, ὦ Φοῖβε, ἔλεως φύλασσε ταύτην τὴν πόλιν μας.

4. Ἐπὶ κλησίς πρὸς τὰς Μούσας.

ὦ Μοῦσαι καὶ Χάριτες, θυγατέρες τοῦ Διός, αἵτινες ἐλθοῦσαι ποτε εἰς τοὺς [μετὰ τῆς Ἀρμονίας] γάμους τοῦ Κάδμου τραγωδοῦσαι εἶπατε ὠραῖον λόγον «ὅ,τι ὠραῖον, ἀγαπητὸν εἶναι· τὸ δὲ *ἄσχημον* (=οὐ καλὸν) δὲν εἶναι ἀγαπητόν». Οὗτος ὁ λόγος *ἐπέρασε διὰ μέσου ἀθανάτων στομάτων* (ἦ: ἐλέχθη ὑπὸ ἀθανάτων στομάτων).

5. Πρὸς Κύρνον.

Ἐγὼ δέ, ὦ Κύρνε, σκεπτόμενος διὰ σὲ ἀγαθὰ θὰ συμβουλεύσω τοιαύτας συμβουλὰς, ὁποίας βεβαίως ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐδιδάχθην ὑπὸ χρηστῶν ἀνδρῶν, ὅτε ἀκόμη ἤμην παῖς.

ὦ Κύρνε, οὐδεμίαν *μέχρι τοῦδε* (=πῶ) πόλιν κατέστρεψαν οἱ *εὐγενεῖς* (: εὐπατρίδαι=ἄριστοι ἄνδρες), ἀλλ' *ὅταν γίνῃ ἀρεστὸν εἰς τοὺς δημοκρατικούς* (ἦ: ἀλλ' ὅταν θελήσωσιν οἱ δημοκρατικοὶ) *νὰ ὀργιάζωσιν* (=ὕβριζιν) καὶ τὸν λαὸν *παραπλανῶσι* (διαφθείρουσι) καὶ δίδουσι τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἀδικοῦντας (ἦ: καὶ ἐκδίδουσι δικαστικὰς ἀποφάσεις ὑπὲρ τῶν ἀδίκων) ἔνεκα [5] ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ *κομματικῆς ἐνισχύσεως* (=κράτους)· μὴ ἔλπιζε *οὐθὰ μείνῃ ἡσυχος* (=ἀτρεμεῖσθαι) ἐπὶ *πολὺν χρόνον* (=δηρὸν) ἢ πόλις ἐκείνη, μὴδὲ ἔαν τῶρα εὐρίσκηται ἐν μεγάλῃ ἡσυχίᾳ, ὅταν γίνωσιν ἀρεστὰ *εἰς τοὺς δημοκρατικούς* (=κακοῖσιν ἀνδράσι) ταῦτα, δηλ. τὰ προσωπικὰ κέρδη τὰ προερχόμενα *μετὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ λαοῦ* (=δημοσίῳ σὺν κακῷ)· διότι ἐκ τούτων (τῶν δημοκρατικῶν δηλ.) καὶ στάσεις καὶ ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ τῶν ἀτόμων [προέρχονται] καὶ τύραννοι, ἃ-

τινα εἶθε μηδέποτε νὰ γίνωσιν ἀρεστὰ εἰς τὴν πόλιν (:εἶθε
[10] νὰ μὴ ἀγαπήσῃ ποτὲ ἡ πόλις).

Β' ΙΑΜΒΟΣ

Α' ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

Τρίμετρα καὶ τετράμετρα

1. Ἡ μετριοφροσύνη τοῦ ποιητοῦ

Δὲν φροντίζω (: δὲν με μέλει) περὶ τοῦ πλούτου τοῦ παμπλούτου [βασιλέως τῆς Λυδίας] Γύγου, οὐδ' ἀκόμη μέχρι τοῦδε (= οὐδέ κω) κατέλαβέ με ζηλοτυπία, οὐδὲ φθονῶ τὰ θεῖα μεγαλοργήματα (δηλ. τὸν ἥλιον, τοὺς ἀστέρας κλ.), δὲν ἐπιθυμῶ (: ἐποφθαλμιῶ=οὐκ ἐρέω=οὐκ ἐράω) τὴν μεγάλην βασιλικὴν τοῦ ἐξουσίαν (=μεγάλης τυραννίδος), διότι αὐτὴ εἶναι πολὺ μακρὰν ἡμῶν.

2. Ἐλπιζε καὶ πίστευε εἰς τὸν Θεόν

Ἀνάθετε (=τιθεῖν· ἀπρφ. ἀντὶ προστ.) ὅλα ἐν γένει εἰς τὴν προστασίαν τῶν θεῶν· πολλάκις μὲν ἀνορθοῦσιν (ἦ: κάμνουσιν· εὐτυχεῖς=ὀρθοῦσι) ἀνθρώπους ἀπὸ δυστυχίαν (=ἐκ κακῶν)· κειμένους (ἐξηπλωμένους) εἰς τὴν μαύρην γῆν, πολλάκις δὲ ἀναποδογυρίζουσι καὶ ῥίπτουσιν ὑπτίους(=καὶ ὑπτίους κλίνουσι), ἐνῶ πολὺ καλῶς (ἀσφαλῶς) ἴσταντο· ἔπειτα πολλὰ κακὰ ἐπέρχονται καὶ πλανᾶται [ὁ ἀνὴρ] δι' ἀπορίαν (ἔλλειψιν=χρήμη=χρεία) τῶν πρὸς τὸ ζῆν καὶ ἔξω φρενῶν (φρενοπαθῆς=παρήγορος νόου) [γίγνεται].

3. Ἀγαθὸς στρατηγὸς

Δὲν ἀγαπῶ ὑψηλὸν στρατηγόν, οὐδὲ μεγάλα βήματα κάμνοντα (=διαπεπλιγμένον) οὐδὲ γανυριῶντα (: κομπάζοντα=γαῦρον) διὰ τὰ μακρὰ σγουρὰ μαλλιά του (=βοστρύχοις), οὐδὲ ὀλίγον ἐξυρημένον (: μισοξυρισμένον) [τὰς παρειάς ἢ τὸν μύστακα μόνον, ἵνα φαίνεται ἀγριώτερος], ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶναι πολὺ μετρίου ἀναστήματος (=σμικρὸς τις) καὶ ὥς πρὸς

τὴν ὄψιν τῶν κνημῶν *στραβοπόδης* (: ραιβός=ροικός), στερεά-
πατῶν διὰ τῶν ποδῶν του, πλήρης *καρδίας* (ἀνδρείας).

Ἐπῳδοὶ Ἀρχιλόχου

1. Ἀλώπηξ καὶ ἀετὸς

[Ἐπάρχει] μῦθος (=αἶνός) τις ἀνθρώπων, ὃ ἐξῆς· *ὅτι δη-
λαδὴ* (=ὥς ἄρ') ἀλώπηξ καὶ ἀετὸς *συνῆψαν* (=ἔμειξαν) φιλίαν
(: κοινωνίαν=ξυνωνίην).

Ἀετὸς. Βλέπεις [ὦ ἀλώπηξ], ποῦ εἶναι ὁ ὑψηλὸς βράχος
καὶ ὁ ἀνώμαλος καὶ ὁ ἀνανεῶν *τὴν ὀργὴν σου* (=παλίγκτος),
ἐπὶ τοῦ ὁποίου (=ἐν ᾧ) κάθηται *θεωρῶν ἀσήμενον πρᾶγμα*
(=ἐλαφρίζων) *τὴν μάχην* (τὸν πόλεμόν) σου.

Ἀλώπηξ. ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὺ μὲν κρατεῖς (: ἄρχεις)
ἐν τῷ οὐρανῷ, σὺ δὲ *ἐπιβλέπεις* (=ἐπ' ὀργῆς) *τὰ ἄδικα* (: τὰ
κακοῦργα=λεωργὰ) καὶ τὰ δίκαια, σὺ δὲ φροντίζεις καὶ περὶ
τῆς ἀλαζονείας τῶν θηρίων καὶ τῆς τιμωρίας αὐτῶν.

2. Λυκάμβας

ὦ πάτερ Λυκάμβα, ποῖος συλλογισμὸς εἶναι οὗτος ἐδῶ, τὸν
ὁποῖον ἔκαμες (=ποῖον ἐφράσω τόδε=ποῖόν ἐστι τόδε, ὃ ἐφρά-
σω); *Τίς διέστρεψε τὰς φρένας (νοῦν) σου* (=τίς σ' ἐξεμύ-
λισε); Διὰ τῶν ὁποίων πρότερον ἦσο ἀρμодиῶς ἐφωδιασμένος·
τώρα δὲ λοιπὸν *πολὺ γελοῖος* (=πολὺς γέλως) φαίνεσαι εἰς τοὺς
πολίτας.

Β' ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΑΜΟΡΓΙΝΟΥ
Παράινεσις πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν

Ἡ ματαιότης τῶν ἀνθρωπίνων σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν

ὦ υἱέ μου, ὁ μὲν βαρέως (ισχυρῶς) βροντῶν Ζεὺς κρατεῖ εἰς
τὰς χεῖράς του (=ἔχει) *τὴν ἔκβασιν* (=τέλος) *ὄλων [τῶν ἐν
τῷ κόσμῳ] πραγμάτων* (=πάντων ὅσ' ἐστι) καὶ θυμίζει [ταύτην],
ὅπως θέλει αἱ δὲ βουλαι [τοῦ Διὸς] εἶναι *ἀνεξιχνίαστοι εἰς
τοὺς ἀνθρώπους* (=οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν), ἀλλ' οἱ ἐφήμεροι
[ἄνθρωποι] ζῶσιν ὡς ζῶα *πράγματι* (=ἀ δὴ βοτὰ) οὐδαμῶς
γνωρίζοντες ποῖον *τέλος* (ἐκβασιν) *ἐπιφυλάσσει* (θὰ δωσῇ) εἰς

ἕκαστον ὁ Θεός. Πάντως δὲ τοὺς *ὀνειροπολοῦντας ἀνέφικτα* (=ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας) τρέφει ἡ ἐλπίς καὶ ἡ πεποίθησις· ἄλλοι μὲν περιμένουσι νὰ ἐξημερώσῃ, ἄλλοι δὲ [περιμένουσι] τοὺς περιοδικοὺς κύκλους τῶν ἐτῶν (:δηλ. νὰ γυρίσῃ ὁ χρόνος)· οὐδεὶς [ὑπάρχει] ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅστις δὲν νομίζει ὅτι θὰ ἔλθῃ *κατά-[10] φορτιον* (:πλήρης=φλέων) ἀπὸ πλοῦτον καὶ ἀγαθὰ *τὸ νέον ἔτος* (=νέωτα). *Προφθάνει δὲ καὶ καταλαμβάνει* (=φθάνει λαβόν) ἄλλον μὲν [ἐκ τῶν ἀνθρώπων] τὸ ἀζήλευτον γῆρας πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα [τῶν πόθων του]· ἄλλους ἐκ τῶν θνητῶν *ἀπο-τρόπαιοι νόσοι* (=δύστηνοι τόσοι) καταστρέφουσιν· ἄλλους δὲ καταβεβλημένους ὑπὸ τοῦ *Ἄρεως* (:πολέμου) ἀποστέλλει ὑπο-[15] κάτω τῆς μαύρης γῆς ὁ Ἄδης· ἄλλοι δὲ ἀποθνήσκουσιν ἐν θαλάσῃ *ἄνω καὶ κάτω φερόμενοι* (=κλονεύμενοι) ὑπὸ τῆς καταιγίδος καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν κυμάτων τῆς *κυμαινομένης* (=πορφυρῆς) θαλάσσης, ὅταν ἐννοήσωσιν ὅτι κατέστησαν ἱκανοὶ νὰ ζῶσιν ἀνεκτῶς, εὐθὺς μόλις γευθῶσι τὴν πρώτην γλυκύτητα τῆς ζωῆς (εὐζωίας), ἄλλοι δὲ *ἀγχόνην χάριν* ἑαυτῶν *ἀναρτήσαντες ἀπέθανον* (=ἀγχόνην ἄψαντό οἱ) μὲ *ἀπαίσιον* (ἀποτρό-παϊον) θάνατον καὶ *ἐκευσίως* (: αὐθόρμητοι) ἐγκαταλείπουν τὸ [10] φῶς τοῦ ἡλίου. Τοιοῦτοτρόπως οὐδὲν ἐκ τῶν κακῶν *ἀπο-λείπει* (=ἄπο=ἄπεστι)· ἀλλὰ ἅπειροι *τρόποι θανάτου* (=κῆ-ρες) καὶ ἀπροσδόκητοι *δυστυχῆαι* (=δύαι) καὶ συμφοραὶ ὑπάρ-χουσιν· ἐὰν δὲ ἤθελον πεισθῇ εἰς ἐμὲ [οἱ ἄνθρωποι] *δὲν θὰ εἶχομεν ἐμπαθῇ ἔρωτα πρὸς τὰ κακὰ* (:δὲν ἠθέλαμεν ἐπισύρει κακὰ) οὐδὲ θὰ ἐβασανίζομεθα στρέφοντες τὸν νοῦν εἰς *ἐπιμό-χθους φροντίδας* (=ἐπ' ἄλγεσι κακοῖς).

Γ'. ΣΟΛΩΝΟΣ

Τετράμετρα

Δ η μ α γ ω γ ό ς. Δὲν ἐπλάσθη ἐκ φύσεως ὁ Σόλων *συνετός* (=βαθύφρων) οὐδὲ νοήμων ἀνὴρ· διότι ἂν καὶ τῷ ἔδιδεν ὁ Θεός ἀγαθὰ, αὐτὸς δὲν τὰ ἐδέχθη· καὶ (=δε) ἂν καὶ περιέκλεισε [διὰ δικτύου] (=περιβαλὼν) [πλουσίαν] *ἄγρην* (δηλ. τυραννίδα· εἰκὼν εἰλημμένη ἀπὸ τὴν ἀλieiάν) ἐκπλαγεὶς πρὸ τῆς ἐπιτυχίας δὲν ἔσυν-ρεν ἐπάνω τὸ μέγα δίκτυον *ἀπολέσας* (=ἀποβαλὼν=ἀποσφαλεῖς)

συγχρόνως (=ἄμαρτῇ) τὸ θάρρος καὶ τὸν νοῦν. [Ἐάν μοι ἦτο δυνατόν (=εἰ μοι δυνατόν ἦν)], θὰ ἐπεθύμουν βεβαίως, ἀφοῦ γίνω κύριος τῶν πραγμάτων, [καὶ θὰ γίνω κύριος τῶν πραγμάτων] [10] τῶν], ἀφοῦ λάβω πλοῦτον ἄφθονον καὶ [θὰ λάβω πλοῦτον], ἀφοῦ γίνω τύραννος τῶν Ἀθηναίων μίαν μόνην ἡμέραν, νὰ ἐκδαρῶ οὕτως, ὥστε νὰ γίνω ἄσχος (ἡ δορά μου δηλ.) ὕστερον καὶ νὰ ἐξαφανισθῶ κατὰ τὸ γένος.

Σόλων. Ἐάν δὲ ἐφείσθην τῆς πατρικῆς μου γῆς (: τῆς πατρίδος) *δὲν ἔκαμον δὲ χρῆσιν* (κυρίως=δὲν ἤγγισα=οὐ καθηψάμην) τῆς τυραννίδος καὶ *τῆς ἀμελικτου* (σκληρᾶς=ἀμελίχου) βίας, ὅτε ἤθελον *μιάνει* (κηλιδώσει) καὶ καταισχύνει τὴν δόξαν μου, οὐδόλως *ἐντρέπομαι* (:μετανοῶ) διὰ τοῦτο, διότι νομίζω ὅτι διὰ *τῆς στάσεώς μου ταύτης* (=ᾧδε) θὰ ἀναδειχθῶ περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

III ΤΟ ΜΕΛΟΣ

Α'. ΑΙΟΛΙΚΗ ΜΕΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

α) ΑΛΚΑΙΟΥ

Ἡ αἰθουσα τῶν ὅπλων

Ἀπαστράπτει δὲ ἡ μεγάλη οἰκία ἐκ τῶν χαλκῶν ὅπλων, *πᾶσα δὲ ἡ αἰθουσα* (=παῖσα στέγα) ἔχει διακοσμηθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἄρεως διὰ λαμπρῶν περικεφαλαιῶν ἀπὸ *τῆς κορυφῆς τῶν ὀποιῶν* (=καθ' ὑπερθεῖν τῶν) *κλίνουσι* πρὸς τὰ κάτω (=κατενεύουσι) οἱ λευκοὶ ἐξ οὐρᾶς (ἢ χαίτης) ἱππων λόφοι, *ἀγλαίσματα* (: κοσμήματα=ἀγάλματα) εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν· χαλκαὶ δὲ λαμπραὶ περικνημίδες γύρω τοποθετημέναι (κρεμασμέναι) *καλύπτουσι* (=κρύπτουσι) πασσάλους [ἐμπεπηγμένους εἰς τοὺς τοίχους καὶ ἰχρησίμους πρὸς ἀνάρτησιν ἀντικειμένων] [αἵτινες περικνημίδες] εἶναι ἀμυντήριον [ὄπλον] *ἰσχυροῦ βλήματος* (=ἰσχύρω βέλεως), καὶ θώρακες ἐκ νέου λίνου καὶ κοῖλαι ἀσπίδες *τοποθετημέναι* (: σωρευμέναι) κάτω (=κατὰ βεβλημέναι)· *πρὸς τούτοις δὲ* (=παρ δὲ) Χαλκιδικαὶ σπάθαι, πρὸς τού-

τοῖς δὲ πολλαὶ βραχεῖται περισκελίδες (=ζώματα πολλὰ) καὶ μικροὶ χιτωνίσκοι κατερχόμενοι μέχρι τοῦ μέσου τοῦ μηροῦ (=κυπάσσοιδες)· πάντα ταῦτα [τὰ προειρημένα] (=τῶν) δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν, ἀφοῦ ἅπαξ (=ἐπειδὴ πρῶτιστα) ἀνελάβομεν (=ὑπὸ ἔσταμεν) τοῦτο τὸ ἔργον (ἦτοι τὸν ἐπικείμενον πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πόλεμον περὶ τοῦ Σιγείου) (=ἔργον τόδε).

2. Τὸ σκάφος τῆς πολιτείας ἐν τρικυμίᾳ

Δὲν ἐννοῶ τὸ ἀναστάτωμα (δηλ. τὸν ἐμφύλιον πόλεμον) τῶν ἀνέμων· διότι ἄλλο μὲν (=τὸ μὲν γὰρ) κῦμα ἀπὸ ἐδῶ κυλίεται, ἄλλο δὲ ἀπὸ ἐκεῖ· ἡμεῖς δὲ ἀνὰ (=ὄν=ἄν=ἀνὰ) τὸ μέσον φερόμεθα μὲ τὸ κατὰμαυρον πλοῖον ὑποφέροντες ἐκ τρικυμίας πολὺ μεγάλης (=χείμωνι=χειμῶνι)· περικαλύπτει (=περὶ ἔχει) δὲ τὸ ὕδωρ τὸ εἰσρέον εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου (=ἄντλος) τὴν ὀπίην τοῦ κύτους εἰς ἣν ἐναρμονίζεται ἡ βάσις τοῦ ἱστοῦ (=ἱστοπέδαν), τὸ δὲ ἱστίον (=λαῖφος) ὅλον εἶναι πλέον, καθ' ὁλοκληρίαν ἐσχισμένον (: διαφανὲς=ζάδηλον=διάδηλον) καὶ [εἶναι] εἰς αὐτὸ μεγάλαι σχισμαὶ (=λάκιδες=λακίδες)· ἔχουσι δὲ χαλαρωθῆ (=χόλαισι=χάλαισι=χαλῶσι) τὰ σχοινία [διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δεδεμέναι ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ αἱ κεραῖαι].

3. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μυρσίλου

Τώρα πρέπει νὰ μεθυσθῇ τις καὶ νὰ πίνῃ τις (=πόνην=πίνειν) χωρὶς νὰ ἔχη ὄρεξιν (=πρὸς βίαν), ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Μύρσιλος [ὁ τύραννος].

4. Πῶς καταπολεμεῖται ὁ χειμῶν

Βρέχει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐξ οὐρανοῦ δὲ [γίνεται] μεγάλη κακοκαιρία, ἔχουσι δὲ παγώσει τὰ ρεῖθρα τῶν ὑδάτων (: τὰ τρεχόμενα νερά)...

Κατάπαυσον τὴν κακοκαιρίαν ἅφ' ἑνὸς μὲν ἐπιθέτων [ἐπὶ τὴν ἐστίαν ξύλα διὰ] πυρᾶν, ἅφ' ἑτέρου δὲ ἀναμειγνύων [ἐν τῷ κρατῆρι] ἄνευ φειδοῦς γλυκὺν (=μέλιχρον) οἶνον, περὶ τὰ πλύγια δὲ τῆς κεφαλῆς (κυρίως: τῶν κροτάφων) τοποθετήσας μαλα-

κόν [ἐκ κναφάλλων ἢ ἀπομάλλων] προσκεφάλαιον.

5. Τὸ παυσίλυπον φάρμακον

Δὲν πρέπει νὰ παραδίδωμεν (: νὰ ἀφίνωμεν ἐκτεθειμένην=ἐπιτρέπην) τὴν ψυχὴν [ἡμῶν] εἰς τὰς λύπας (=κάκοισι), διότι οὐδὲν θὰ ὠφελῇ θῶμεν (: κερδίσωμεν=προκόψομεν) λυπούμενοι (=ἀσάμενοι=ἀτώμενοι), ὦ Βάκχε, ἀλλ' ἀφοῦ ἡμεῖς φέρωμεν (=ἐνδεικόμενοι) [πρὸς χρῆσίν μας] φάρμακον ἄριστον, τὸν οἶνον, νὰ μεθύσθωμεν.

Β'. ΣΑΠΦΟΥΣ

᾽Ωδὴ πρὸς Ἀφροδίτην

᾽Ω ἐπὶ πεποικιλμένου θρόνου καθημένη ἀθάνατος Ἀφροδίτη, θύγατερ τοῦ Διός, πανοῦργος· ἵκετεύω σε, ὦ δέσποινα μὴ βασάνιζε (=δάμνα) τὴν ψυχὴν μου διὰ στενοχωριῶν (θλίψεων=ἄσαιοι) καὶ διὰ βασάνων (: λυπῶν=ὀνίαιοι=ἀνίαιοι)· ἀλλ' ἔλθ' [5] ἐνταῦθα (=τυτὶδ'=τῇδε), ἂν ποτε καὶ ἀλλαχοῦ=κἀτέρωτα=καὶ ἐτέρωθι) ἀκούσασα ἀπὸ μακρὰν (=πῆλυι=τηλοῦ) τὴν φωνήν μου, εἰσήκουσας ἐμὲ, ἐγκαταλιποῦσα δὲ τὴν κατοικίαν τοῦ πατρὸς ἦλθες [εἰς τὸν οἶκόν μου] ὑποζεύξασα ἄρμα χρυσῶν· [10] ὠραῖοι δὲ ταχεῖς σιρουθοὶ σὲ ὠδήγουν (ἦτοι: ἔσυρον τὸ ἄρμα σου) ὑπεράνω τῆς μελαίνης γῆς μὲ πυκνοὺς πτεροπαλμοὺς (: ταχέως κινοῦντες τὰ πτερὰ) ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ διὰ μέσου τοῦ αἰθέρος. Ταχέως δὲ ἔφθασαν [εἰς τὸ τέρμα των]· σὺ δέ, ὦ μακαρία [θεά], μειδιάσασα διὰ τοῦ ἀθανάτου προσώπου [σου] ἡρώτησας, τί δὰ πάλιν (=δηῦτε=δη+αὐτε) ἔχω πάθει καὶ διατὶ (=κῶτι=καὶ ὅτι) δὰ πάλιν [σέ] καλῶ καὶ τί κατ' ἐξοχὴν θέλω νὰ γίνῃ εἰς τὴν περιπατῆῃ (: περὰφορον=μαινόλα) ψυχὴν μου· εἴτινα δὲ πάλιν ἀπιθυμεῖς (=μαῖς=μᾶς, τοῦ μέμας) νὰ ὀδηγήσῃ ἡ [θεραπαινὶς σου] παιδῶ εἰς τὴν φιλίαν σου (: εἰς [20] τὸν ἔρωτά σου), τίς, ὦ Σαπφώ, σὲ ἀδικεῖ; Καὶ βεβαίως ἂν σὲ ἀποφεύγῃ, ταχέως θὰ τρέχῃ ὀπισθὲν σου τὸ προσφιλὲς πρῶτον (: θὰ σὲ κυνηγῇ=ταχέως διώξῃ), ἐὰν δὲν δέχεται δῶρα, ἀλλὰ θὰ σοὶ δώσῃ, ἐὰν δὲν σὲ ἀγαπᾷ, ταχέως θὰ ἀγα- [25] πῇσῃ καὶ χωρὶς νὰ θέλῃς». Ἐλθ' ἐπὶ ἐμὲ καὶ τώρα, ἀπάλ-

λαξόν με δὲ (= λῦσον δὲ) ἐκ τῶν χαλεπῶν (δυσχερῶν) φροντίδων, ἐκτέλεσόν μοι δὲ ὅσα ἡ ψυχὴ μου ἐπιθυμεῖ (= ἱμέρει) νὰ ἐκτελέσῃ· σὺ δὲ ἡ ἰδίᾳ (= αὐτᾷ) ἔσο σύμμαχός μου.

Γ' ΙΒΥΚΟΥ

Κατὰ τὸ ἔαρ μὲν [θάλλουσι] καὶ αἱ ἐκ Κυδωνίας [πόλεως τῆς Κρήτης μετενεχθεῖσαι] μῆλ' αἰ (ἦ: καὶ αἱ κυδωνιᾶς) καὶ αἱ ῥοιαὶ (ῥοδιαὶ) ποτιζόμεναι διὰ ποταμίων ὑδάτων, ὅπου [εἶναι] ὁ κῆπος τῶν Παρθένων [Ἑσπερίδων] ἄθικτος (ἀπάτητος ὑπὸ ἀνθρώπινου ποδός= ἀκήρατος) καὶ αἱ τρεφόμεναι (= αὐξόμεναι) σταφυλαὶ (= οἰνανθίδες) ἀναπτύσσονται σφριγηλαὶ ὑπὸ τὸ σκιε-
[15] ρὸν φύλλωμα τῶν κλάδων τῶν κλημάτων· εἰς ἐμὲ δὲ ὁ ἔρως οὐδεμίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους κοιμᾶται (ἡσυχάζει), ὥς (= ἄθ') Θρακικὸς βορρᾶς σφοδρυνόμενος (= φλέγων) ἐξ αἰτίας τῶν ἀστραπῶν, ἐξορμῶν ἐκ [τῶν κόλπων] τῆς Κύπριδος μὲ μα-
νωδῶδη ἀναλγησίαν (= ἄσταλέαις μανίαισαν) σκοτεινὸς [ὥς μαύρη καταιγίς] ἄφοβος κρατεῖ αἰχμάλωτον ἐκ παιδικῆς ἡλικίας τὸν νοῦν μας...

Δ. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

1. Εἰς Ἀρτεμιν

Γονυκλινὴς σὲ ἱκετεύω, ὦ τῶν ἐλάφων θηρεύτρια (ὦ ἐλαφσ-
κτόνε), ξανθὴ θύγατερ τοῦ Διὸς, ὦ Ἀρτεμι, κυρία τῶν ἀγρίων θηρίων, ἔλθε τώρα παρὰ τὰ ρεύματα τοῦ [παραποτόμου τοῦ Μαιάνδρου] Ληθαίου [καὶ] εὐμενὴς [οὔσα] ἐπίβλεπε (= ἐσκατόρα
= εἰσκατόρα) τὴν πόλιν τῶν τολμηρῶν ἀνδρῶν [Μαγνησίαν τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ]· διότι δὲν προστατεύεις ἀγρίους πολίτας,

2. Τὸ γῆρας.

Λευκοὶ μὲν ἤδη [εἶναι] οἱ κρόταφοι ἡμῶν καὶ ἡ κόμη (= κάρα κατὰ μετωνυμίαν) λευκὴ, δὲν εἶναι πλέον παρούσα ἡ χαριτωμένη νεότης· γηραλέοι δὲ [εἶναι] οἱ ῥδόντες, τῆς δὲ γλυκειάς ζωῆς δὲν ἔχει ὑπολειφθῆ πλέον πολὺς χρόνος· διὰ τοῦτο ἀναστενάζω (: κλαίω= ἀνασταλύζω) συχνά, ἐπειδὴ φοβοῦμαι τὸν
[5] Τάρταρόν· διότι τὰ βάθ' η (οἱ κευθμῶνες) τοῦ Ἄδου εἶναι φοβερά, πικρὰ δὲ ἡ εἰς αὐτὸν κατάβασις· καὶ διότι [εἶναι] ὑπερβέ-
βαιον (= ἔτοιμον) νὰ μὴ ἀναβῇ τις, ὅταν καταβῇ.

Β' ΔΩΡΙΚΗ ἢ ΧΟΡΙΚΗ ΜΕΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Α'. ΤΕΡΠΙΑΝΔΡΟΥ

Ὡ Ζεῦ, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου πάντες οἱ παιηταὶ [ὡς ἐγὼ] ἀρχίζουσι (=πάντων ἀρχή), πάντων ἀρχηγέτα, εἰς σέ, ὦ Ζεῦ, ἀναπέμπω ταύτην τὴν τῶν ὕμνων ἀρχήν.

Ὅπου καὶ τὸ *πολεμικὸν πνεῦμα* (=αἰχμὰ) τῶν νέων ἀκμᾶζει καὶ ἡ καλλιφωνος μουσικὴ καὶ ἡ *εὐθύδικος* (ἧ: ἡ εὐρείας ἀγυιάς ἔχουσα καὶ ἀποφεύγουσα τὰς σκολιοδρομίας) δικαιοσύνη, [ἐκεῖ] τῶν καλῶν ἔργων ὑποστήριξις [γίνεται].

Ἡμεῖς δὲ *μὴ ἀγαπῶντες πλέον* (:ἀπορρίψαντες) τὴν μουσικὴν τῆς τετραχόρδου λύρας ἅς ψάλλωμεν μεγαλοφώνως *πρὸς τιμὴν σου* νέους ὕμνους διὰ τῆς ἑπταχόρδου φόρμιγγος.

Β'. ΑΛΚΜΑΝΟΣ

Ἡσυχάζουσι δὲ αἱ τῶν ὀρέων κορυφαὶ (:προσωποίησις) καὶ αἱ φάραγγες καὶ τὰ *ἀκρωτήρια* (=πρόωνες) καὶ αἱ χαράδραι καὶ τὰ *πλήθη τῶν ζώων* (=φῦλά θ' ἐρπετά), ὅσα (=τόσσα) τρέφει ἡ μαύρη γῆ καὶ τὰ θηρία τὰ *φωλεύοντα ἐν τοῖς ὄρεσι* (=τὰ ὄρεσίκοιτα) καὶ τὸ γένος τῶν μελισσῶν, καὶ τὰ *ζῶα* (=κνώδαλα· οἱ ἰχθύες) εἰς τὰ βάθη τῆς ταραχώδους θαλάσσης, *ἡσυχάζουσι* (:κοιμῶνται) δὲ τὰ πλήθη τῶν ὀρνέων τῶν ἐκτεινόντων τὰς πτέρυγας.

Γ' ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ

Ἐκ τῆς Γηρυονηίδος

Ὁ ἥλιος δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ὑπερίονος κατέβαινε μέσα εἰς τὸ χρυσοῦν ποτήριον, [δι' οὗ ὥς ἐν λέμβῳ διέπλεε τὸν Ὀκεανὸν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς], ἕως ὅτου ἠθελε φθάσει διελθὼν τὸν Ὀκεανὸν πρὸς τὰ βάθη τῆς σκοτεινῆς ἱερᾶς νυκὸς πρὸς τὴν μητέρα [του] καὶ τὴν νόμιμον σύζυγόν του καὶ τὰ ἀγαπητά του τέκνα· ἐκεῖνος δέ, δηλ. ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς [Ἡρακλῆς] μετέβη *πεξῇ* (=ποσσὶ) εἰς τὸ ἐκ δαφνῶν κατὰσκιον ἱερὸν δάσος [ὅπου ἦσαν οἱ βόες τοῦ Γηρύνου].

Γ'. ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΜΕΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

α' ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ

1. Ἐγκώμιον τῶν ἐν Θερμοπύλαις πεσόντων

Περίφημος μὲν ἡ τύχη (ὅτι δηλ. ἠτύχησαν νὰ μετάσχωσι τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης), ὥρατος (: ἔντιμος) δὲ [διότι ἔπεσαν ὑπὲρ πατρίδος] ὁ θάνατος τῶν ἐν Θερμοπύλαις πεσόντων, ὁ δὲ τάφος εἶναι βωμὸς [διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐτελοῦντο θυσίαι ὡς εἰς ἡρώας], ἀντὶ δὲ γοερῶν θρήνων ἡ μνήμη (ἡ ἀνάμνησις), ἡ δὲ λύπη ἔπαινος [γίνεται]· τοιοῦτον δὲ σάβανον (δηλ. τοιαύτην δὲ δόξαν, ἥ τις ἔχει σαβανώσει αὐτούς· ἡ τοιαύτην δὲ ὑστεροφημίαν) οὔτε ἡ [5] εὐρωτίασις, οὔτε ὁ τὰ πάντα δαμάζων (καταστρέφων) χρόνος θὰ ἀμαυρώσῃ (ἐκμηδενίσῃ, ἐξαφανίσῃ)· οὗτος δ' ὁ τάφος (=σακὸς), τάφος ὧν γενναίων ἀνδρῶν, ἀπέκτησε (=εἴλετο ὡς κάτοικον (ἐνοικον) τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος (=ὅδε σακός, εἴλετο=ὅδε σακός, σακὸς ὧν ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἐκτήσατο οἰκῆν τὴν εὐδοξίαν)· ματυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Λεωνίδας ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὅστις ἔχει καταλίπει μέγα ἐγκώμιον ἀρετῆς καὶ αἰωνίαν εὐκλειαν (:αἰώνιον ὄνομα).

2. Τὸ μέλλον ἄδηλον

Ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος, μὴ εἴπῃς ποτὲ τί θὰ γίνῃ (=γίνεται=γενήσεται), οὐδέ, ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα εὐτυχῆ, νὰ εἴπῃς πόσον χρόνον θὰ εἶναι [εὐτυχής], διότι τόσον ταχεῖα (=οὕτως ὠκεῖα) [εἶναι] ἡ μεταβολὴ τῆς καταστάσεως, ὅσον δὲν εἶναι ἡ τῆς [ἐφημέρου] μακρὰς πτέρυγας ἐχούσης μῦας.

3. Ὁ βίος πλήρης θλίψεων

Τῶν ἀνθρώπων μικρὰ εἶναι ἡ δύναμις, αἱ δὲ μέριμναι ἀνωφελεῖς, εἰς τὸν ὀλίγον δὲ βίον (=πάνρω δὲ αἰῶνι) βάσανα διαδέχονται τὰ βάσανα (ἀδιακρίτως δὲ [κατὰ τῆς κεφαλῆς δηλ. τῶν καλῶν καὶ κακῶν] ἐπικρέματα [ὡς Δαμόκλειος σπάθη] ὁ ἀναπόφευκτος θάνατος· διότι ἐκείνου ἐξ ἴσου μετέχουσι καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοί.

4. Ἡ ἀρετὴ

Ὑπάρχει θεῦλος τις (ἢ : θρυλεῖται, λέγεται) ὅτι ἡ ἀρετὴ κατοικεῖ ἐπάνω εἰς βράχους δυσαναβάτους· [ὑπάρχει δὲ θεῦλος]

ὅτι, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἀγνή θεά, διατρίβει καὶ περὶ τόπον ἀγνόν· οὐδὲ εἶναι ὁρατὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς (=οὐδ' ἔσοπτός ἐστιν) πάντων τῶν ἀνθρώπων, εἰς ὅντινα δὲν ἔλθῃ ἰδρὼς *πικραίνων (δάκνων) τὴν καρδίαν* (=δακέθυμος) καὶ δὲν φθάσῃ οὗτος εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς ἀνδρείας (ἦτοι : καὶ δὲν ἀναπτύξῃ οὗτος τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις εἰς τὸν ὑπατον βαθμόν).

β' ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ

Βραχὺς εἶναι ὁ βίος [τοῦ ἀνθρώπου]· ἀπατηλὴ δὲ ἐλπίς ἔχει εἰσδύσει ὑπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ ἄναξ Ἀπόλλων, ὁ *μακροβόλος* [τοξότης] εἶπεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Φέρητος [τοῦ ἱ-
[5] δρυτοῦ τῶν Φερῶν] «*Ἀφοῦ εἶσαι θνητός* (=θανατὸν εἶντα) πρέπει *νὰ τρέφῃς* (=ἀξέειν) δύο γνώμας, δηλ. ὅτι αὖριον μόνον θὰ ἴδῃς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου *καὶ ὅτι* (=χῶτι) ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη *θὰ ζήσῃς* (=τελεῖς) ζοὴν βαθύπλουτον. Ὅσια ἔργα πράττων [10] εὐφραине τὴν ψυχὴν σου· διότι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπέρτατον κέρδος. Πρὸς φρόνιμον ἄνθρωπον φρόνιμα *λέγω* (=γὰρῶ). *Τὰ ἀνώτατα μὲν στρώματα τοῦ αἰθέρος, τὰ πέραν δηλ. τῶν νεφῶν* (=βαθὺς μὲν αἰθήρ) εἶναι ἀμόλυντα· τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ πελάγους δὲν σήπεται· *εὐχρους* (:καθαρός, οὐδέποτε σκωριῶν) εἶναι ὁ χροσός· εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅμως δὲν εἶναι ἐπιτετραμμέ-
(15) νον, ἀφοῦ ἀφήσῃ τὸ λευκὸν γῆρας *νὰ ἀναλάβῃ πάλιν* (=ἀγκομίσει=ἀναχομίσει) τὴν θαλερὰν νεότητα. Ἄλλ' ὅμως *τῆς ἀρετῆς βεβαίως* (=ἀρετῆς γε μὴν) ἢ *λάμπεις* (=ἡ δόξα) δὲν *ἐλαττοῦται* (δὲν χάνεται) *μετὰ τοῦ σώματος* (=ἅμα σώματι =σὺν σώματι) τῶν θνητῶν, ἀλλὰ *τρέφει* (διατηρεῖ) αὐτὴν ἢ Μοῦσα (δηλ. ἡ ποίησις, ἣτις ὑμνεῖ καὶ ἐγκωμιάζει τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δι' ᾠμάτων).

2. Παιὰν εἰς τὴν εἰρήνην.

Προκαλεῖ (:γίνεται ἀφορμὴ=τίκτει) δὲ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡ εἰρήνη μεγάλη [ἀγαθὰ], καὶ πλοῦτον καὶ *ἀνθη γλυκειῶν ῥόδων* (=καὶ θεσπέσια γλυκέα ἄσματα) καὶ [γίνεται αἰτία (=ποιεῖ)] *νὰ καίωνται ἐπὶ καλλιτεχνικῶν βωμῶν* (=δαιδαλέων ἐπὶ βωμῶν) χάριν τῶν θεῶν μῆροί βῶν καὶ μακρομάλλων προ-

βάτων [μηροί] διὰ ξανθῆς φλογός, καὶ [γίνεται αἰτία ἡ εἰρήνη]
 νὰ φροντίζωσιν οἱ νέοι περὶ ἀθλητικῶν ἀσκήσεων καὶ περὶ
 [ᾧ] μουσικῆς καὶ ᾠμάτων (=αὐλῶν τε καὶ κώμων). εἰς δὲ
 τὰς διὰ σιδήρου δεδεμένας λαβὰς τῶν ἀσπίδων (=πόρπαξι)
 ὑπάρχουσιν οἱ ἱστοὶ τῶν μούρων ἀραχνῶν (=αἰθᾶν ἀραχνᾶν).
 καὶ τὰ ὀξεᾶ δόρατα καὶ τὰ ἀμφίστομα (:δίκωπα) ἔξιφῃ κατατρῶγει ἡ
 εὐρωτίασις (μοῦχλα) καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς σκωρία· δὲν ὑπάρχει (ἡ: δὲν
 ἀκούεται) δὲ ἦχος χαλκῶν [σαλπίγγων] οὐδὲ ἀπὸ τῶν βλεφάρων
 μας ἀφαιρεῖται (: διακόπτεται) ὑπὸ τοῦ ἡχου [τῶν σαλπίγγων] ὁ
 γλυκὺς ὕπνος, ὁ ὅποιος ξωγογεῖ (=θάλλει) τὴν καρδίαν ἡμῶν.
 Αἱ δὲ ὁδοὶ βρίθουσιν ἐξ ἐπιθυμητῶν συμποσίων, ἀντηχοῦσι δὲ
 ἐνθουσιωδῶς (ἡ κυρίως: παίρνουν φωτιά, καίωνται) ὕμνοι
 παιδικοὶ (δηλ. ἐρωτικά ᾠσματα).

3. Ἐπίνικοι

α') Ἀργεῖφ, Κεῖφ παιδί, πύκτη Ἴσθμια

Στροφή. Φέρε τὰ χέως (:πέταξον φέρουσα), ᾧ τὰς σπουδαίας
 εἰδήσεις προσφέρουσα Φῆμη, εἰς τὴν ἱερὰν Κεῖον τὴν χαριτωμένον
 ὄνομα ἔχουσαν (:τὴν χαριτωμένην) ἀγγελίαν, δηλ. ὅτι ὁ Ἀργεῖος
 [5] ἐκέρδισε νίκην εἰς ἀγώνισμα (=μάχας) ἀπαιτοῦν γενναίας
 πυγμᾶς.

Ἀντιστροφή. Ἐφερεν εἰς τὸν νοῦν μας (=ἀνέμνασε) τὰ ἐν-
 δοξα κατορθώματα (:τὰς ἐνδόξους νίκας=καλῶν) ὅσα ἐν τῷ ἐνδό-
 ξῳ λαιμῷ τοῦ Ἴσθμοῦ ἐπεδείξαμεν διὰ τῶν ἑβδομήκοντα νικῶν
 (στεφάνων) ἡμῶν καταλιπόντες τὴν θειοτάτην νῆσον τὴν [ἀπὸ τοῦ
 υἱοῦ τοῦ Μίνω Εὐξαντίου κληθεῖσαν] Εὐξαντίδα.

Ἐπιδόξ. Καλεῖ δὲ ἡ Ἰθαγενὴς Μοῦσα (δηλ. ἐγὼ ὁ Βακχυλί-
 δης) τὸν τῶν αὐλῶν γλυκὺν ἦχον, ἐξυμνοῦσα (τιμῶσα=γεραίρου-
 σα) δι' ἐπινικίων [ᾠμάτων] τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ Πανθείδου
 (δηλ. τὸν Ἀργεῖον).

β' Λάχων, Κεῖφ παιδί, σταδιεῖ, Ὀλύμπια.

Στροφή. Ὁ Λάχων ἔλαχε (:ἐπέτυχε) παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ με-
 γίστου μεγίστην δόξαν (=φέρτατον κῦδος) διὰ τῶν ποδῶν του
 πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ [αὐξάνων] τὰ καλὰ (δηλ.

τάς μέχρι τοῦδε νίκας τῶν Κείων), δι' ὅσα πρότερον κατὰ διαφορούς καιροὺς (=ποτὲ) ὕμνησαν (: ἔβαλαν) τὴν ἀμπελοτροφὴν Κεῖον ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶσαν καὶ εἰς τὴν πυγμαχίαν καὶ τὸν δρόμον, φορτωμένοι [μὲ στεφάνους] τὰς κόμας(=ἐθείρας) οἱ νεανίαι.

Ἄντ. Τώρα δὲ σὲ, ὦ ταχύπουν τέκνον τοῦ Ἀριστομένου, ὁ ὕμνος τῆς ἀνασσούσης τῆς μολπῆς (: τῆς βασιλείσης τοῦ ἄσματος=ἀναξιμόλπου) Οὐρανίας ἐνεκα τῆς νίκης (=νίκας ἕκατι) ὕμνει δι' ἁσμάτων εἰς τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας, διότι (=ὅτι) νικήσας κατὰ τὸν ἀπλοῦν δρόμον (=στάδιον) ἐδόξασας τὴν Κέων.

γ'. ΠΙΝΔΑΡΟΥ

1. Διθύραμβος

Ἐπιβλέψατε [μετ' εὐμενείας] εἰς τὸν χορὸν (=ἐν χορόν), ὦ Ὀλύμπιοι θεοί, καὶ καταπέμψατε ἐπ' αὐτὸν τὴν ἑξακουστήν σας χάριν, [ὦ Ὀλύμπιοι θεοί], οἷτινες (=οἳ τε) συχνὰ ἐπισκέπτεσθε (=οἰκνεῖτε) ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις τὸ κοσμοβριθὲς καὶ ἀρωματῶδες [ἐκ τῶν θυμιαμάτων] κέντρον (ὀμφαλὸν) (=πολύβατον ὀμφαλὸν) τοῦ ἄστεως καὶ τὴν περιώνυμον καὶ περικομπον [διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀνδριάντας] (=πανδαίδαλον) ἀγο- [5] ράν. Λάβετε τὴν κατὰ τὸ ἔαρ δρεφθεῖσαν (:κοπεῖσαν) προσφορὰν (=λοιβάν) τῶν ἐξ ἱῶν δεδεμένων(πεπλεγμένων) στεφάνων καὶ ἴδετέ με ἐπιχειρήσαντα (=πορευθέντ') κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς μετὰ χαρᾶς (=σὺν ἀγλαΐᾳ) νὰ ψάλλω ᾠδὴν(διθύραμβον δηλ.) (=μελπέμεν εἰς αἰοδὴν) ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν διὰ κισσοῦ ἐστεφανωμένον θεόν, τὸν ὁποῖον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ βροτοὶ Βρόμιον(=ταραχώδῃ) καὶ Ἐριβάν (διὰ τοὺς θορυβώδεις ἤχους τῶν αὐλῶν καὶ τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν βακχικῶν πομπῶν), τὸν υἱὸν τοῦ ὑπερτάτου μὲν πατρὸς (δηλ. τοῦ Διὸς) καὶ τῆς Θηβαΐδος γυναικὸς (δηλ. τῆς Σεμέλης). Ἐναργῇ [ὄντα] τὰ σημεῖα τῶν τελετῶν (ἐορτῶν δηλ. τοῦ Διονύσου) δὲν διαφεύγουσι τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν, ἀνοιχθέντος τοῦ θαλάμου τῶν κοκκινόπéπλων Ὠρῶν, φέρωσιν αὐταὶ τὸ εὖοσμον ἔαρ. Τότε φυτὰ εὐώδη ὥς τὸ νέκταρ ἐκσπενδονίζονται ἐπὶ τὴν ἀθάνατον γῆν, τότε τίθενται περὶ τὰς κόμας (: στεφανοῦσι τὰς κεφαλὰς=μείγνυται κόμαισι) ποθηταὶ ἀνθοδέσμαι (=φόβαι) ἱῶν καὶ ῥόδα. Ἡχεῖτε (: ὦ

μνεῖτε=ἀχεῖτ'), ὧ μελωδικαί φωναί, [ῥήματα τοῦ χοροῦ] συμφωνοῦντα πρὸς τοὺς ἤχους τῶν αὐλῶν, ὑμνεῖτε, ὦ χοροί, τὴν Σεμέλην τὴν φέρουσαν στρογγύλον διάδημα.

2. Διδύραμβος

ᾧ περιλάμπροι καὶ δι' ἰῶν ἑστεφανωμένοι [ὡς ἐκ τοῦ ἰώδους χρώματος, ὅπερ προσλαμβάνει ὁ τὴν πόλιν περιβάλλων Ὑμητός], κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ πολυῦμητοὶ ἐνδοξοὶ Ἀθηναί, αἵτινες εἰσθε τὸ ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος, θεσπεσία πόλεις... ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι (=παῖδες Ἀθηναίων) κατέθηκαν τὸ ἀκτινοβόλον θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας.

3. Ὀλυμπιονίκης

Ἀσωπὶχῶ Ὀρχομενίῳ παιδὶ σταδιεῖ.

Στροφή. ᾧ πολυῦμητοὶ (=αἰοίδιμοι) Χάριτες, βασίλισσαι τῆς πλουσίας [πόλεως] Ὀρχομενοῦ, λαβοῦσαι διὰ λαχνοῦ (=λαχοῦσαι) τὰ ὕδατα τοῦ [Βοιωτικοῦ] Κηφισοῦ, καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχετε ἐνδιαίτημα κέντρον παραγωγῆς ὠραίων ἵππων (=καλλίπων ἔδραν), πολιοῦχοι (=ἐπίσκοποι) τῶν παλαιῶν Μινυῶν, ἀκούσατέ μου, ἀφοῦ σᾶς ἱκετεύω, διότι τῇ βοηθείᾳ ὑμῶν [5] τὰ τερπὰ καὶ τὰ γλυκέα (δηλ. ἡ σοφία, τὸ κάλλος, ἡ δόξα) πάντα φέρονται εἰς πέρας (=ἄνεται) ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν δηλ. [ἀναδείκνυται τις (=γίνεται)] σοφός, ὠραῖος, ἐνδοξος, ἀνὴρ. Διότι οὐδὲ οἱ θεοὶ ἄνευ τῶν σεμνῶν χαρίτων διακοσμοῦσι (: κυβερνῶσι=κοιρανέοντι) τοὺς χοροὺς καὶ τὰ συμπόσια, ἀλλὰ πάντων τῶν ἔργων ὡς ἐπιμελήτριά (: οἰκονόμοι=ταμίαι) ἐν τῷ οὐρανῷ θέτουσαι παρὰ τοὺς θρόνους τὸν χρυσότοξον Ἀπόλ[10] λωνα, τὸν Πύθιον, μετὰ σεβασμοῦ ἀναγγνωρίζουσι (=σέβοντι=σέβουσι) τὸ αἰώνιον ἀξίωμα (=αἰέναν τιμάν) τοῦ Ὀλυμπίου πατρὸς.

Ἀντιστρ. ᾧ δέσποινα Ἀγλαΐα καὶ ὧ τὸ ῥήμα ἀγαπῶσα Εὐφροσύνη, τέκνα τοῦ ἰσχυροτάτου ἐκ τῶν θεῶν, εἶθε νὰ με εἰσακούσητε τώρα, καὶ [σὺ] ὧ τὴν χορῶδιαν ἀγαπῶσα (=ἐρασίμολπε) Θάλια, ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ τῆς ἐπινικίου πομπῆς (= [15] ἰδοῖσα τὸν δε κῶμον) ποιουμένης ἐλαφρὰ βήματα (: ἐλαφρῶς χορευούσης) διὰ τὸ εὐτυχές γεγονός τῆς νίκης [τὸ ὄφει-

λόμενον εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς τύχης]. Διότι ἤλθον, ἵνα ὑμνήσω ἐν ᾧδῃ διὰ Αὐδικῆς ἁρμονίας τὸν Ἀσώπιχον, ἐπειδὴ ἡ [πόλις] Μινύεια (Ὀρχομενός) εἶναι Ὀλυμπιονίκος *ἐξ αἰτίας σου* (: χάρις εἰς σέ=σεῦ ἕκατι). Πορεύθητι, ὦ Ἠχώ, τώρα εἰς τὸν ἔχοντα [10] μαῦρον τοῖχον οἶκον τῆς Περσεφόνης, φέρουσα εἰς τὸν πατέρα Κλεόδαμον τὴν περίφημον ἀγγελίαν, ἵνα, ἀφοῦ ἴδῃς αὐτόν, εἴπῃς *πρὸς μεγάλην του χαρὰν* (=οἶ) ὅτι υἱός του τὴν *νεαράν του κόμην* (= νέαν χαῖταν) ἐστεφάνωσε *διὰ τῶν πτερῶν* (: κρεμαμένων δηλ. ταινιῶν) ἐνδόξων *στεφάνων* (=ἀσθλῶν) ἐν τῇ ἐνδόξῳ κοιλάδι τῆς Πίσσης.

III ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α' ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

1. Ἀδέσποτον

Εἴτε κάτοικος τοῦ ἀστεως [εἶναι ὁ παρερχόμενος] εἴτε ξένος ἀπὸ ἄλλο μέρος ἔλθων, ἃς διέλθῃ θρηνηλογήσας τὸν ἀνδρεῖον Τέτιχον, ὅστις ἐφονεύθη ἐν πολέμῳ ἀπολέσας τὴν νεαράν ἡβικὴν του ἡλικίαν· ἀφοῦ ταῦτα θρηνήσῃτε, πηγαίνετε *εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ* (: εἰς τὸ καλὸν=ἐπὶ πρᾶγμα ἀγαθόν).

2. Ἀδέσποτον.

Ἀνθρώπε, ὅτις βαδίζεις καθ' ὁδὸν καὶ ἄλλα διαλογιζόμενος ἐν τῷ νῷ σου, στάσου καὶ ἐλθεινολόγησον, ἐὰν ἴδῃς τὸ *ἐπιτάφιο μνημεῖον* (=σῆμα) τοῦ Θράσωνος.

3. Ἀδέσποτον (ἐν τῷ Μουσείῳ Κερκύρας)

Τοῦτο ἐδῶ τὸ ἐπιτάφιο μνημεῖον *εἶναι τοῦ Ἀρνιαδά* (ἧ: ἔχει τὸν Ἀρνιαδαν), τοῦ υἱοῦ τοῦ Χάροπος, αὐτὸν δὲ (τὸν Ἀρνιαδαν) ἀπώλεσεν ὁ πόλεμος, ὅτε ἐμάχετο παρὰ τὰ πλοῖα πλησίον τῶν ῥευμάτων τοῦ Ἀράχθου *πολὺ ἀνδραγαθοῦντα* (: μεγάλους ἥρωισμούς ἐπιδείξαντα), κατὰ τὴν πλήρη στεναγμῶν μάχην.

4. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

α' Ἐπὶ τοῖς ἐν Μαραθῶνι πεσοῦσι

Μαχόμενοι ὑπὲρ [πάντων] τῶν Ἑλλήνων οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι *κατενίκησαν* (=ἐστόρεσαν) τὴν δύναμιν τῶν χερσαῶν κοσμήματα φερόντων [κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν] Μήδων.

β' Ἐπὶ τοῖς μετὰ Λεωνίδου τριακοσίοις

Ὡ ξένη ἄγγελε (= ἀγγέλειν· ἀπρμφ. ἀντὶ προστ.) εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους ὅτι ἐδῶ δὰ (δηλ. ἐν Θερμοπύλαις) (=τῇδε) κατακείμεθα πειθόμενοι εἰς τὰς θητὰς διαταγὰς ἐκείνων.

γ' Ἐπὶ τοῖς πεσοῦσι τῶν Πελοποννησίων ἐν Θερμοπύλαις πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λεωνίδου

Ἐταῦθα (δηλ. ἐν Θερμοπύλαις) ἐμάχοντό ποτε κατὰ τριακοσίων μυριάδων [βαρβάρων] τέσσαρες χιλιάδες Πελοποννήσιοι.

δ' Εἰς Μεγιστίαν

Τοῦτο δὰ [εἶναι] τὸ μνημα τοῦ κλεινοῦ Μεγιστίου, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσάν ποτε οἱ Μῆδοι *διαβάντες* (=ἀμειψόμενοι) τὸν Σπερχιεῖον ποταμόν, τοῦ μάντεως, ὅστις τότε ἂν καὶ σαφῶς ἐγνώριζε τὸν *θάνατον* (=γῆρας) ὅτι ἐπῆρχετο οὗτος, *δὲν ὑπέφερον* (: δὲν ἐβάσταξεν ἡ ψυχὴ του) *να φύγῃ καὶ ἀφήσῃ* (=προλιπεῖν) τοὺς ἡγεμόνας τῆς Σπάρτης.

ε' Εἰς τοὺς μετὰ τοῦ Λεωνίδα πεσόντας.

Ὡ Λεωνίδα, βασιλεῦ τῆς εὐρυχώρου Σπάρτης, ἡ γῇ καλύπτει *ἐνδόξους* [τούςδε τοὺς ἄνδρας], οἵτινες μετὰ σοῦ ἔπεσον (: ἐφονεύθησαν=ἔθανον) ἐδῶ *ὑπομείναντες* (=θεξάμενοι) ὥς γνωστὸν ἐν πολέμῳ τὴν *δύναμιν* (στρατὸν) πλείστων καὶ τοξοτῶν καὶ ταχυπόδων ἱππων καὶ δπλιτῶν (=ἀνδρῶν) Μήδων.

ς'. Εἰς τοὺς ἐν Σαλαμῖνι πεσόντας Κορινθίους.

Ὡ ξένη, καταφκοῦμέν ποτε *τὴν πολλὰ καὶ καλὰ ὕδατα ἔχουσαν* (=εὐυδρον) πόλιν τῆς Κορίνθου, τὴν δὲ κατέχει ἡ-*μᾶς* (ἄμ'=ἄμὲ) ἡ τοῦ Αἴντος [τοῦ Τελαμωνίου] νῆσος Σαλαμῖς· ἐνταῦθα καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα καὶ τοὺς Πέρσας καὶ τοὺς Μήδους καταβαλόντες ἐσφάσαμεν τὴν ἱερὰν Ἑλλάδα.

ζ'. Εἰς τοὺς ἐπ' Εὐρυμέδοντι πεσόντας.

Οὔτοι ἐδῶ οἱ πλησίον τοῦ Εὐρυμέδοντος [ποταμοῦ] *πολεμισταὶ* (=αἰχμηταὶ) ἀπώλεσάν ποτε τὴν λαμπράν [τῶν] νεότητα μαχόμενοι πρὸς τοὺς προμάχους τῶν τοξοφόρων Μήδων, καὶ πεζοὶ καὶ ἐπὶ ταχυπλόων πλοίων, φονευθέντες δὲ κατέλιπον ὡραιότατον *μνημεῖον* (ἐνθύμημα) ἀνδρείας.

η'. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Μηδικῶν πεσόντας ἥρωας

Ἐὰν ὁ ἔνδοξος θάνατος εἶναι μέγιστον μέρος ἀρετῆς, εἰς ἡμᾶς ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων (: πρὸ πάντων) τοῦτον ἀπένειμεν ἡ τύχη· διότι ἀγωνιζόμενοι μετὰ μεγάλης προθυμίας (=σπεύδοντες) *νὰ περιβάλωμεν* (=περιθεῖναι) μὲ ἐλευθερίαν τὴν Ἑλλάδα κείμεθα [ἐνταῦθα] *ἔχοντες* (=χρῶμενοι) ἔπαινον *αἰώνιον* (=ἀγηράντῳ).

5. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Σύ, [ὦ μαθητὰ Ἀστήρ], ὅστις εἶσαι ἀστήρ μου, παρατηρεῖς τοὺς ἀστέρας· εἶθε νὰ ἐγινόμην οὐρανὸς διὰ νὰ σὲ βλέπω μὲ πολλοὺς ὀφθαλμοὺς.

Ὡ [μαθητὰ μου] Ἀστήρ, πρότερον μὲν ἔλαμπες μεταξὺ τῶν ζώντων ὡς *Ἑωσφόρος* (: Ἀυγερινός), τώρα δὲ ἀποθανὼν λάμπεις εἰς τοὺς νεκροὺς ὡς Ἑσπερος.

6. ANYTHS

Ὁ [δοῦλος] οὗτος ἀνὴρ Μάνης [ὀνόματι] ἔξη ποτέ· τώρα δὲ ἀποθανὼν *ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν* (=ἴσον δύναται) μὲ τὸν Διεῖον τὸν μέγαν.

7. ΗΡΙΝΝΗΣ

Ὡ [ἐπιτύμβιαι] στῆλαι καὶ [ἐφ' ἡμῶν κείμεναι] Σειρῆνες καὶ πένθιμε τεφροδόχος κάλπη, ἣτις περιέχεις τὴν ὀλίγην νυκτερινὴν τέφραν *τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν Ἀδην* (=Ἀδου), *χαίρεισθε* (=εἴλατε χαίρειν) τοὺς προσερχομένους ποτὲ εἰς τὸν *τάφον [μου]* (=ἡρίον) εἴτε *εἶναι* (=τελέθωνται) *ἄστοι* [Ἀθηναῖοι], εἴτε ἐξ ἄλλης πόλεως καὶ ὅτι ἐμὲ νύμφην οὖσαν μὲ κατέχει ὁ τάφος, εἶπατε πρὸς τοῦτοις καὶ τοῦτο ὅτι καὶ ὁ πατήρ μου μὲ ἐκάλει Βαυκίδα καὶ ὅτι κατὰ τὸ γένος εἶμαι ἐκ τῆς [νήσου] Τήλου διὰ νὰ τὰ γνωρίζουσι καὶ ὅτι ἡ φίλη μου Ἥριννα ἐχάραξε τοῦτο τὸ ἐπιτάφιον ἐπίγραμμα.

8. ΝΟΣΣΙΑΟΣ

Ὡ ξένε, ἐὰν σὺ βεβαίως πλέης πρὸς τὴν ἔχουσαν ὠραίους τόπους διὰ χορὸν Μυτιλήνην, ἵνα ἀγοράσῃς *ἐκλεκτὰ ἄσματα* (: ἀνθολογίαν) ἀπὸ τὰ χαριτωμένα τῆς Σαπφοῦς, *εἶπέ* (=εἰπεῖν

ἀπομφ. ἀντί προστ.) ὅτι καὶ εἰς τὰς Μούσας ἤμην φίλος καὶ ὅτι μὲ ἐγέννησεν ἡ [τῆς κάτω Ἰταλίας] Λοκρὶς χώρα, ἀφοῦ δὲ μάθῃς (==ἴσῃς) ὅτι τὸ ὄνομά μου εἶναι Νοσσίς, πῆγαινε [εἰς τὸ καλόν].

Β' ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΩΠΤΙΚΑ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

1. Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐλευθερίου Διὸς

Τοῦτον ἐδῶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς [τὸν κείμενον ἔξωθεν τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους τῶν Πλαταιῶν] ἴδρυσάν ποτε κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὅποιαν ἐλευθέραν διέσωσαν (==ἐλευθέρα Ἑλλάδι) οἱ Ἕλληνες διὰ νίκης (==νίκας κράτει πλεονασμός) ἐκδιώξαντες (==ἐξελάσαντες) [τοὺς Πέρσαι ἐν πόλέμῳ (==ἔργῳ Ἀρηος) πειθόμενος εἰς τολμηρὸν φρόνημα (==λήματι) τῆς ψυχῆς].

2. Εἰς ἀπόμαχον ἐκ μελίας δόρυ

Οὕτω βεβαίως, ὦ μακρὸν (==ταναὰ) δόρυ (==μελία) ἐκάθησο [ἀνακεκλιμένον] πλησίον τοῦ ὑψηλοῦ κίονος μένον ἀφιερωμένον εἰς τὸν παραγωγὸν πασῶν τῶν προφητικῶν φωνῶν (==πανομοφαίῳ) Δία, διότι πλέον (==ἤδη) καὶ ἡ αἰχμὴ [σου] (==χαλκός) εἶναι παλαιὰ (: ἔχει παλαιωθῇ=γέρον [ἔστι]=πεπαλαίωται) καὶ σὺ αὐτὸ (δηλ. τὸ ἐκ μελίας ξύλον) ἔχεις βλαβῇ (κυρίως=ἔχεις βασανισθῇ, πολλὰ ὑπομείνει=τέτρυσαι) παλλόμενον ἐν τῷ καταστρεπτικῷ πολέμῳ.

3. Εἰς τὰ τόξα τῶν ἡρώων

Τοῦτα ἐδῶ τὰ τόξα [τὰ ὅποια βλέπεις] ἀπόμαχα ἤδη τοῦ πολλὰ δάκρυα (λύπας) προξενούντος πολέμου (: πεπαυμένα τοῦ πλήρους δακρύων πολέμου = πεπαυμένα πτολέμοιο δακρύοντος) κεῖνται ὑπὸ τὴν ὄροφην (: ἢ ὑπὸ τὴν στέγην, ἐστεγασμένα) ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς, πολλάκις ἤδη λουσθέντα διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀπὸ ἱππῶν (: ἢ ἀρμάτων) μαχομένων Περσῶν ἐν τῇ μάχῃ τῶν ἀνδρῶν (==ἐν δαί φωτῶν) κατὰ τὴν στιγμήν τῆς πολλοὺς στεναγμοὺς προκαλοῦσης συμπλοκῆς.

4. Εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Πανός

Ἐμὲ τὸν πόδας τραγοῦ ἔχοντα Πᾶνα, τὸν ἐξ Ἀρκαδίας, τὸν [πολεμήσαντα] κατὰ τῶν Μήδων, τῶν μετὰ τῶν Ἀθηναίων [ἀγωνισθέντα ἐν Μαραθῶνι] ἔστησεν [ὡς ἄγαλμα ἐν τῷ κάτωθεν τῆς ἀκροπόλεως σπηλαίῳ [ἦτοι εἰς τὸ Πανὸς ἱερὸν] ὁ Μιλτιάδης

5. Εἰς Τιμοκρέοντα τὸν Ρόδιον.

Ἀφοῦ [ἐν τῷ βίῳ μου] ἔφαγον πολλὰ καὶ ποικίλα ἐδέσματα καὶ ἀφοῦ [ἐν τῷ βίῳ μου] ἔπιον κατὰ κόρον οἶνον καὶ ἀφοῦ πολλὰς κακολογίας ἐξετόξευσα, εἶμαι τεθαμμένος [ἐδῶ ἐγώ] ὁ Τιμοκρέων ὁ Ρόδιος.